

ДОСТЪП ДО РАБОТА В АВСТРИЯ И ЕС

Теодосий Спасов във Виена
Theodosii Spassov in Wien

ДИМИТЪР ДИНЕВ / DIMITRÉ DINEV

СЕВЕРОЗАПАДНА РИЛА /
NORD-WESTLICHES RILA GEBIRGE

e.com

Ab 26. März
6x/Woche
Nach Sofia
direkt von Schwechat

SKY
EUROPE

skyeurope.com

Inhalt

4 Vorwort

Leute

5 Junge Talente

Iskren Iliev - Maler
/Bulgarisch/

6-11 Portrait

Dimitré Dinev
/Bulgarisch und Deutsch/

12 Please, shut up band!
/Bulgarisch und Deutsch/

13 Jony Iliev
/Bulgarisch/

14-15 Essay

Unsere kontradiktorische Welt
/Bulgarisch/

Bulgarien

16-17 Das unbekannte Bulgarien

Nord-westliches Rila Gebirge
/Bulgarisch und Deutsch/

Geschichte

18 Geschichte Österreichs

Johann Strauß
/Bulgarisch/

Gesetze / Business / Finanzen

19-22 Erwerbstätigkeit in Österreich und
in der EU 2007
/Bulgarisch/

23 Wie kann ich meine Wohnsituation
am besten regeln?
/Bulgarisch und Deutsch/

Projekte

24 VIVA- integratives Kindertheater
/Bulgarisch und Deutsch/

25 Bulgarisch - Österreichischer
Kulturverein in Graz
/Bulgarisch und Deutsch/

Kultur & Information

26-27 Vergangene Ereignisse
/Bulgarisch/

28-29 Programm der bulgarischen Kirchen
/Bulgarisch/

28-29 Bulgarische Feiertage
/Bulgarisch und Deutsch/

30-31 Kulturprogramm
/Bulgarisch und Deutsch/

IMPRESSUM

Herausgeber: Kulturverein Bulgaren in Österreich **Grafik & Design:** Elitsa Karaeneva Goran Devrnja **Korrektur:** Bulgarisch - Lyubomira Dimitrova **Übersetzung und Korrektur:** Deutsch - Irina Hantschl **Marketing:** Tatyana Ribarska Ina Elenkova Valentina Kisiova **Freie MitarbeiterInnen:** Ivelina Kovanlaschka Saschka Zhurkov Ivan Stoyanov Snejana Yoveva-Dimitrova Dragomira Nikova Raissa Andonova-Sturm Boris Metodiev Ioji Iossifov Ina Elenkova **Druck:** b4s | business for success A-8570 Voitsberg **Erscheinung:** „Bulgaren in Österreich“ erscheint jeden zweiten Monat **Preis:** Gratis Verteilung und Zustellung **Abonnement:** Auf unsere Internet-Seite: www.bulgaren.org

TELECONCEPT TRADE AGENCY GES.M.B.H.
A-1040 WIEN MARGARETENSTRASSE 8
TEL.: +43 1/5854610 FAX: +43 1/5854614
E-MAIL: E.K.REISEBUERO@CHELLO.AT

БОРСА НА ЕВТИНИ БИЛЕТИ НА SKY EUROPE
Пишете ни е-mail, ако предлагате или търсите билети
или следете офертите по новата ни web-страница
www.teleconcept.at

Vorwort

Скъпи читатели,

екипът на списанието ви честити Новата Година и ви поздравява най-сърдечно с присъединяването на България към Европейския Съюз!

Една година отмина, за някои добра, за други - не толкова успешна. Една нова година настъпи и всички са изпълнени с надеждата, че ще бъде по-благоприятна от предходната. За България и Румъния 2007 започна под един нов знак – знакът на Европейския Съюз. Присъединявайки се към него, за двете страни се отварят много нови възможности, наред с ограниченията и задълженията, с които трябва да се съобразяват.

За да съкратим дългия път на интеграция и ориентиране в новата европейска ситуация, в първия брой за тази година ви предлагаме разясняване на основните правни положения при търсене и назначаване на работа в ЕС след 01.01.2007 (стр. 19-22).

Ако ще пътувате към България тези дни и се чудите къде да си починете сред природа и красота, прочетете на стр. 16-17 нашите предложения за няколко маршрута из Рила планина, подходящи и през лятото, и през зимата.

Какво се случи през изминалите няколко месеца в Австрия и какво предстои да се случи през февруари и март ще разберете от рубриката „Култура и информация“ - отминали (стр. 26-27) и предстоящи събития (стр.30-31).

Коя е известната личност, която ви представяме в настоящето издание, навярно вече сте разбрали от корицата на списанието: това е Димитър Динев – писателят, завладял немскоговорящия свят със своите романи (стр. 6-11).

Още много други интересни теми сме подготвили за вас, но... уверете се сами.

Разгърнете страниците и се потопете в света на „Българите в Австрия“.

Елица Караенева

Liebe LeserInnen,

Das Team der Zeitschrift wünscht Ihnen alles Gute im neuen Jahr und gratuliert herzlich allen BulgarInnen zum Beitritt unseres Landes in die Europäische Union!!!

Ein Jahr ist schon vorbei. Für einige war es gut, für andere nicht so erfolgreich. Ein neues Jahr fängt an und wir sind alle erfüllt mit der Hoffnung, dass es besser sein wird als das vergangene. Für Bulgarien und Rumänien fängt 2007 unter einem anderen Zeichen an - die EU. Der EU-Beitritt eröffnet für beide Länder zahlreiche Möglichkeiten, neben den Beschränkungen und Verpflichtungen, die sie berücksichtigen müssen.

Um den langen Integrations- und Orientierungsweg in der neuen europäischen Situation zu verkürzen, bitten wir Ihnen in der ersten Ausgabe im Jahr 2007 eine Erklärung der rechtlichen Grundlagen, die die Arbeitssuche und die Anstellung in der EU nach 01.01.2007 betreffen, an. (Seiten 19-22).

Falls Sie nach Bulgarien fahren möchten und sich fragen, wo Sie sich in der Natur und in Schönheit erholen können, lesen Sie die Seiten 16 und 17. Wir schlagen Ihnen einige Routen in „Rila Planina“ vor, passierbar sowohl im Sommer als auch im Winter.

Was die österreichische Öffentlichkeit in den letzten zwei Monaten bewegt hat und was in den kommenden Februar und März passieren wird, können Sie in der Rubrik „Kultur & Informationen“ – Seite 26-27 und Seite 30-31 erfahren.

Wer ist die bekannte Persönlichkeit, die wir Ihnen in dieser Ausgabe vorstellen, haben Sie wahrscheinlich schon vom Cover erraten. Dimitr Dinev – der Schriftsteller, der mit seinem Roman die deutschsprachige Welt erobert hat. (S.6-11)

Wir haben noch viele andere interessante Themen für Sie vorbereitet, aber... schauen Sie selber nach.

Blättern Sie die Seiten durch und tauchen Sie in die Welt der „Bulgaren in Österreich“ ein.

Elitsa Karaeneva

Dipl. Ing. Petko Dentshev KEG
Sonnwendgasse 21/6 Ladestrasse A-1100 Wien

Транспорт от Австрия за България и обратно
Групажни и частични транспорти с автомобили

Возим от врата до врата

Tel & Fax: ++43 (1) 600 28 39 Mobil: 0664/130 05 33
E-Mail: pd@sofiatrans.at

Искрен Илиев

Искрен Илиев е роден през 1975 година във Варна.

През 1996 година завършва Гимназията за Изящни Изкуства в Пловдив, България.

От 1996 до 2006 година е студент в Университета по Приложни Изкуства във Виена, Австрия.

Специалност РИСУВАНЕ.

Изяви през 2006 година:

Самостоятелни изложби:

Minotte Design Studio (Vienna)

„N.N.“ at VIArte Gallery (Vienna)

„...Both Feet on the Ground“ Vienna Filmstudio

Съвместни изложби:

„Art Clubbing“ at VIArte (Vienna)

7th world triennial of Graphic Prints

(Chamalieres, France)

Проекти:

Stage Design/Performance for Procter&Gamble

“Five senses” (Stegersbach)

Ателие: Am Heumarkt 9/10, 1030 Wien

Бъдещи проекти:

Teilnahme an Viennafair (International

Contemporary Artfair focused on CEE)

26-29.04.2007

ДИМИТЪР ДИНЕВ Dimitrè Dinev

Роден през 1968 година в град Пловдив.
Завършва немската гимназия в град Пазарджик.
От 1990 година живее в Австрия.
Завършва тук философия и славистика.

Произведения :
”Надписът”-сборник разкази 2001
”Ангелски езици”-роман 2003
”Светлина над главата” 2005
Пиесата ”Кожа и небе” *премиера на 5.12.2006 в театър ”Рабенхоф”

Пиесата му ”Къщата на съдията” влиза в програмата на Бургтеатър за театрален сезон 2006-2007.

Литературни награди:
2002 - лит. награда на град Манхайм
2003 - лит. награда на град Виена
2004 - награда на немската индустрия
2005 - лит. награда Адалберт фон Шамисо на фондация ”Роберт Бош”

Романът ”Ангелски езици” вече е преиздаван седем издания и е сред десетте най-продавани се книги в Европа..

В романа си ”Ангелски езици” Димитър Динев проследява живота на родовете на Светльо и Искрен.

Светльо е син на милиционер, на ”издялания от просто дърво” Йордан Апостолов. Негов дядо е псевдо-партизанинът Светлин, чийто партизански живот се заключавал в две нощи сред нивата с

Dimitrè Dinev ist 1968 in Plovdiv geboren. Er absolvierte das Deutschgymnasium in Pazardjik. Seit 1990 lebt er in Österreich. Er schließt in Wien sein Studium der Philosophie, Slawistik und Ethnologie ab.

Werke:
„Die Inschrift“ - Erzählungen 2001
„Engelszungen“ – Roman 2003
„Ein Licht über dem Kopf“ - Erzählungen 2005
Theaterstück „Haut und Himmel“ (Premiere war am 5.12.2006 im „Rabenhof-Theater“)

Das Theaterstück ”Das Haus des Richters” steht im Programm vom Burgtheater für die Theatersaison 2006-2007.

Literarische Auszeichnungen:
2002 – Mannheimer Literaturpreis
2003 – Förderungspreis der Stadt Wien
2004 – Förderpreis des Kulturkreises der Deutschen Wirtschaft
2005 - Adalbert- von- Chamisso- Förderungspreis der Robert Bosch Stiftung

Der Roman „Engelszungen“ wird siebenmal herausgegeben und zählt zu den zehn meist verkauften Büchern in Europa.

In seinem Roman „Engelszungen“ erzählt Dimitrè Dinev die Geschichte der Familien der beiden Flüchtlinge Svetljo und Iskren.

Svetljo ist der Sohn des Polizisten Jordan Apostolov – ein Mann „geschnitten aus einfachem Holz“. Sein Großvater ist der Pseudo-Partisan Svetlin, dessen Partisanleben darin bestand, zwei Nächte im Maisfeld zu verbringen. Die einzigen Wesen, die ihn dort verfolgt haben, waren die Gelsen. Seine Frau hat ihm jeden Tag was zum Essen mitgebracht und er hat auf dem passenden Tag gewartet, damit er ins Dorf zurückkehren kann, weil er kapiert hat, woher der Wind wehte. Der Ur-Großvater von Svetljo ist Vater Serafim – ein wirklich heiliger Mann.

Iskren ist der Sohn eines Mannes von der Oberschicht der Gesellschaft – der Parteisekretär in der Region, Genosse Mladen Mladenov. Er ist der Partei so fanatisch ergeben, dass er seine

царевица. Единствените, които го били преследвали там, били комарите. Жена му му носела всеки ден ядене, а той чакал, докато дойде денят да влезе в селото, защото подушил откъде духа вятърът. Прадядото на Светльо е отец Серафим, истински свят човек.

Искрен е син на човек от върхушката, на председателя на окръжния комитет на партията - другарят Младен Младенов. Фанатично предан на партийната идеология, дотолкова, че се отказва от родната си сестра, само защото е изселник в Америка.

Един от най-светлите образи в романа е образът на баба Здравка - пълна с енергия жена, здрава в мисленето си българка, трудолюбива, способна, обичлива, към която Искрен е съдбовно привързан. С нея той ходи на гробището, където баба му говори с дядо му и дъщерите си. Мъртвите са тези, които й дават сили да живее още по-пълноценно и всеотдайно. Там на Здравка и олевка. Разговорите със скъпите покойници са топли, те са искрени. Нищо и никой не е в състояние да я убеди, че те не присъстват на тоя свят. На гробището Искрен се научава да чете по паметниците.

Съдбите на героите ни отвеждат до Виена, до преживяванията и покъртителните случки от емигрантския им живот там – стълпотворение от хора и разноезичие, бъркотия от емигрантски съдби, религии, неразбории всякакви, езици ангелски, но и дяволски мъки.

Всъщност романът започва със случайната среща на Искрен и Светльо пред гроба на Миро.

Миро и той е от нашия Полуостров - Балканския, от Сърбия. Той има внушителен паметник - от мрамор, с крила на ангел и мобифон в ръка - в Централните Виенски гробища, в тази част, където са погребани значими политици, писатели, заслужили дейци на културата. А Миро е едър бандит и мошеник, трафикант на хора, безскрупулен, без колебания и задръжки, когато трябва да отмъщава. Но Миро е и ангел-спасител. През последните две години от живота си той помагал на десет пъти повече емигранти, отколкото която и да е организация за защита на човешките права. И продължава да помага. Цяла седмица телефонът му не спрял да звъни под земята.

Е, в това е голямата сила на разказвача. Романът е 580 страници несекващ перфектен монолог за историята на четири генерации, монолог, който се изчита на един дъх.

eigene Schwester verleugnet hat, nur weil sie nach Amerika ausgewandert ist.

Eine der positivsten Erscheinungen im Roman ist die Oma Zdravka, eine energiegelvolle Frau, eine Bulgarin mit gesundem Verstand, tüchtig, liebevoll, zu der sich Iskren sehr angezogen fühlt. Mit ihr geht er zum Friedhof, wo seine Oma mit ihrem verstorbenen Mann und ihren Töchtern redet. Die Toten sind diejenige, die ihr Kraft geben, ein erfülltes Leben zu führen. Am Friedhof fühlt sie sich erleichtert. Die Gespräche mit den lieben Verstorbenen sind herzlich und echt. Keiner kann sie überzeugen, dass die Verstorbenen nicht mehr auf dieser Welt sind. Durch die Inschriften auf den Gräbern am Friedhof, lernt Iskren zum ersten Mal das Lesen.

Die Schicksaale der Hauptpersonen führen uns nach Wien, zu ihren Erlebnissen und rührenden Lebenserfahrungen als Emigranten - Unmengen von Menschen und Fremdsprachen, ein Durcheinander von Emigrantenschicksaalen, verschiedenen Religionen, Unregelmäßigkeiten, Engelszungen, aber auch teuflischen Qualen.

Eigentlich fängt der Roman mit dem zufälligen Aufeinandertreffen von Iskren und Svetljo vor Miros Grab an.

Miro ist auch von unserer Halbinsel – die Balkanhalbinsel – aus Serbien. Er hat ein beachtliches Grab aus Marmor mit Dekoration aus Engelsflügeln und Handy in der Hand, das am Wiener Zentralfriedhof in dem Teil liegt, wo auch bedeutende Politiker, Schriftsteller und Künstler ruhen. Miro hingegen ist ein Verbrecher und Schwindler, Menschenträufant, skrupellos, ohne Hemmungen, wenn er sich rechnen muss. Aber Miro ist auch ein Schutzengel. In den letzten zwei Jahren seines Lebens hat er zehnfach mehr Emigranten geholfen als sämtliche Menschenrechtsorganisationen. Und er hilft weiter. Eine ganze Woche lang hat sein Handy nicht aufgehört unter der Erde zu läuten.

Und genau da ist die große Stärke des Erzählers: Der Roman beträgt 580 Seiten perfektes spannendes Monolog über die Geschichte von vier Generationen. Ein Monolog, das man in einem Zug durchliest.

Сашка Журкова в разговор с Димитър Динев

Господин Динев, читателите на Австрия и Германия се радват на един нов майстор-разказвач, какъвто тук скоро не е имало. Наричат Ви австрийски писател, романът Ви „Ангелски езици“ се определя като литературна сензация в съвременната немска литература, изучава се като произведение, включено в програмата за съвременна немска литература в гимназиите тук. В тази връзка искам да Ви попитам защо решихте да творите на немски език? Десетки пъти са ме питали защо и винаги съм отговарял по един и същи начин, затова и сега ми е трудно да измисля нов отговор. Според мен е съвсем естествено и в реда на нещата човек да пише на езика, на който е обичан или на който му е отказана обич, на който страда. За мен преди това беше българският език, а сега това е немският. Това е езикът, на който живея, на който търся работа, купувам си хляба, обичам. Мисля, че решаващото е любовта. Винаги съм бил любопитен, обичам предизвикателствата, прекрочването на граници. Родната страна и родният град е всъщност географско определение за точката на раждане, но чувствата биват предизвиквани от хора и се пораждат от съжителството, понякога и с такива, които не говорят непременно твоя майчин език. Навсякъде, където срещахме близки хора, възниква възможността да намерим нова родина.

Като чужденец човек се страхува, че не владее добре езика. Кога може да се каже, че един език се владее достатъчно добре?

Човек не може да владее езика, езикът е този, който го владее. Най-важното ми познание чрез този мой образно казано езиков излет е, че човек осъзнава колко малко думи му трябва, за да изрази дадено нещо. Пример за това е Библията, с колко малко думи си служи само, а какво влияние има за европейската история! Хубавото, когато човек пише на чужд език е, че е по-скромен и остава непрестанно любопитен, понеже езикът не му е подарен.

Откъде идва името Димитрè Динев с ударение на последната сричка?!

Saschka Zhurkov im Gespräch mit Dimitré Dinev

Übersetzung: Irina Hantschl

Herr Dinev, die österreichischen und deutschen LeserInnen erfreuen sich über einen neuen Meister der Erzählung, den es hier seit langem nicht mehr gegeben hat. Sie werden als österreichischer Schriftsteller bezeichnet, Ihr Roman „Engelszungen“ gilt als eine Sensation der modernen deutschsprachigen Literatur. Der Roman ist in dem Studienplan für moderne deutschsprachige Literatur in den österreichischen Gymnasien inkludiert. In diesem Zusammenhang möchte ich Sie gerne fragen, warum Sie sich entschieden haben auf Deutsch zu schreiben?

Ich wurde hundertmal gefragt „warum“ und ich habe immer das gleiche geantwortet. Deswegen fällt es mir auch jetzt schwer eine neue Antwort zu erfinden. Für mich ist es ganz natürlich und richtig, dass man in der Sprache schreibt, in der man geliebt wird, in der einem die Liebe verweigert wurde oder in der man leidet. Für mich war das früher die bulgarische Sprache und jetzt ist es die deutsche Sprache. Das ist die Sprache mit der ich lebe, mit der ich Arbeit suche, mit der ich mir Brot kaufe, mit der ich liebe. Ich denke, dass das Entscheidende die Liebe ist. Ich war schon immer neugierig, ich liebe die Herausforderungen, die Überschreitung von Grenzen. Das Heimatland und die Heimatstadt sind im Endeffekt nur eine geographische Definition des Geburtsortes. Die Gefühle werden aber durch Menschen erweckt und durch das Zusammenleben mit Menschen, manchmal auch mit solchen, die nicht unbedingt die eigene Muttersprache sprechen. Überall wo wir Menschen treffen, die uns nahe stehen, besteht die Möglichkeit eine neue Heimat zu finden.

Als Ausländer befürchtet man immer, dass man die Sprache nicht beherrscht. Wann kann man sagen, dass man eine Sprache gut genug beherrscht?

Man kann die Sprache nie beherrschen. Es ist die Sprache, die einen beherrscht. Meine wichtigste Erkenntnis durch meinen so genannten sprachlichen Ausflug ist, dass es mir bewusst wurde, wie wenig Wörter nötig sind, um irgendetwas auszudrücken. Ein Beispiel dafür ist die Bibel. Wie wenig Wörter werden darin benutzt und was für einen Einfluss sie auf die Europäische Geschichte hat! Das schöne, wenn man in einer fremden Sprache schreibt ist, dass man bescheidener bleibt und immer neugierig ist, weil einem die Sprache nicht geschenkt wurde.

Woher kommt der Name Dimitrè Dinev mit einem Accent auf der letzten Silbe?

Das war meine Idee. Das erste was man hört und an was man sich gewöhnt ist der eigene Name und es ist sehr verwirrend wenn, der Name geändert werden muss oder er anders ausgesprochen wird als gewöhnlich. Deshalb habe ich beschlossen einerseits es den Menschen hier leichter zu machen, andererseits sicherzustellen, dass ich meinen Namen so höre, wie ich es gewohnt bin, nämlich im Imperativ. Und warum mit Accent (lacht)? Das bulgarische Wort „udarenie“ (Accent) kommt von dem Wort Schlag und weil ich vom Leben sehr oft geschlagen wurde, habe ich beschlossen, zumindest einen dieser Schläge auf meinem Namen sichtbar zu tragen, damit er mich erinnert, dass der Schicksaal jeden Moment seinen Hammer auf mich fallen lassen könnte.

Това е мое хрумване. Първото нещо, което човек най-напред започва да чува и да свиква, е неговото име и има нещо смущаващо, когато се наложи промяната му или се изговаря не така, както е привикнал. Затова реших от една страна да улесня хората тук, а от друга да го чувам така, както винаги съм го чувал, в звателната му форма. А защо с ударение ли (смее се)? Думата ударение идва от удар и понеже живота доста ме поочука, реших поне един от тези удари завинаги да нося нагледно върху името си, за да ми напомня, че съдбата всеки момент отново може да стовари тежестта си върху мен.

В романа си разказвате невероятни истории, които звучат преживени, има ли биографичен момент?

Обикновено, когато ме попитат дали има биографичен момент, го приемам като комплимент. Защото явно историята е била толкова жизнена, сякаш е преживяна. Но мисля, че няма нищо по-скучно от това да пиша автобиография. Моя живот си го знам и за мен би било наказание да пиша за автора. Литературата не е като химията, да се направи една реакция и да се отделият основните части. Ако има нещо от мен в героите, то то е във всички и аз съм всеки един от тях. Наистина някои от случките са изживяни или съм бил техен свидетел, но и голяма част са измислени. Има някои толкова абсурдни реални случки, че съм бил принуден да измисля още по-абсурдни, за да може човек на истинските поне да повярва. Съчетал съм много различни хора в едно, събрал съм познанието за една епоха в тях.

Господин Динев, в романа си Ви е говорите чрез различните художествени образи и за отношението към религията, суеверията и митологизирането. Как мислите обаче, дали в настъпилата демокрация след 1989 г. има сблъсък между светското и духовното, доколко религиозен е, според Вас, нашият народ и до колко е атеист?

Нашият атеизъм беше свързан с друга вяра. Символите бяха заменени с исторически градивни личности. Атеизмът беше вяра в материалното, в науката, в един вид безсмъртие. Човек винаги ще има духовната потребност да вярва. Може би нагласата на българина към религията и църквата проф. Петър Мутафчиев е обобщил в статията си "Поп Богомил и св. Иван Рилски. Духът на отрицанието в нашата история", където отбелязва отрицателния дух, който българинът носи, може би в себе си. Едно нещо още не е утвърдено и вече започва да бъде отричано. Богомилството през IX-XIV в. руши напр. държавата отвътре чрез насажданото от него недоверие в институциите, чрез разделението на народа. Реалният социализъм унищожава всичко, което дава възможност за нормално развитие на човешката личност: собствеността, възможността за стопанска и интелектуална инициатива, свободата на пътуване, достъпа до информация и морала. Но и религията. Комунизмът

In Ihrem Roman erzählen Sie unglaubliche Geschichten, die den Anschein erwecken, als handele es sich um Ihre eigene Erlebnisse. Gibt es autobiographische Elemente?

Normalerweise wenn man mich fragt, ob es biographische Elemente gibt, betrachte ich das als ein Kompliment. Anscheinend war die Geschichte so lebendig, als hätte ich sie selber erlebt. Aber ich denke, dass es nichts Langweiligeres gibt, als eine Autobiographie zu schreiben. Ich kenne mein Leben und es wäre für mich eine Strafe über den Autor zu schreiben. Die Literatur ist nicht wie die Chemie - man verursacht eine Reaktion und trennt dann die einzelnen Elemente aus einander. Wenn es irgendetwas von mir in den Personen gibt, dann in allen und ich bin in jedem von ihnen. Es stimmt, dass ich manche der Geschichten erlebt habe oder ihr Zeuge war, aber ein großer Teil davon sind erfunden. Es gibt manche echte Geschichten, die so absurd sind, dass ich gezwungen war noch absurdere zu erfinden, damit man den echten Geschichten glauben kann. Ich habe viele unterschiedliche Menschen zusammengebracht und mein Wissen über eine ganze Epoche im Roman eingeflochten.

Herr Dinev, in Ihrem Roman sprechen Sie durch die verschiedenen Romanfiguren auch über die Haltung zu Religion, Aberglaube und Mythologie. Glauben Sie, dass nach der Demokratischen Wende von 1989 ein Konflikt zwischen Religion und Laizismus gibt. Wie religiös sind, Ihrer Meinung nach, die Bulgaren und wie atheistisch?

Unser Atheismus wurde mit einem anderen Glauben verbunden. Die Symbole wurden durch historische schöpferische Persönlichkeiten ausgetauscht. Der Atheismus war das Glauben in dem Materiellen, in der Wissenschaft, in einer Art Unsterblichkeit. Der Mensch wird immer das spirituelle Bedürfnis verspüren, zu glauben. Die Haltung der Bulgaren zu Religion und Kirche hat prof. Peter Mutaftchiev in seinem Artikel „Pop Bogomil und st. Ivan Rilski. Der Geist der Verneinung in unsere Geschichte“, in dem er den negativen Geist, den die Bulgaren vielleicht in sich tragen, beschreibt, wahrscheinlich sehr gut zusammengefasst. Etwas wurde noch nicht etabliert und wird schon abgelehnt. Die Bogomilenbewegung im IX- XIV Jahrhundert hat den Staat von innen heraus zerstört, durch das von dieser Bewegung propagierte Misstrauen in den staatlichen Institutionen und durch die Zerspaltung der Bevölkerung. Der Realsozialismus hat alles was eine normale Entwicklung der Persönlichkeit fördert zerstört: das Eigentum, die Möglichkeit für wirtschaftliche und intellektuelle Initiative, die Freiheit zu Reisen, den Zugang zu Informationen und die Moral. Aber auch die Religion. Der Kommunismus hat die christlichen Ritualen durch seine eigenen ersetzt. Es gab auch da Glauben - in dem Materiellen, in den kommunistischen Anführern, in die wolkenlose Zukunft. Unsere Kirche hatte noch nie

HAUT UND HIMMEL von Dimitré Dinev

*„Was deine Haut nicht berührt, berührt auch nicht dein Herz.
Du denkst mit ihr, sie ist dein Gedächtnis.
Hinter der Haut beginnt schon das Verwesen.“*

Ein durch viele Kriege gegangener Mann.
Müde, zynisch, illusionslos.
Eine vom Abfall des Krieges lebende Frau. Bitter,
aber Hoffnung wünschend.
Begegnen einander zwischen Leichenbergen.

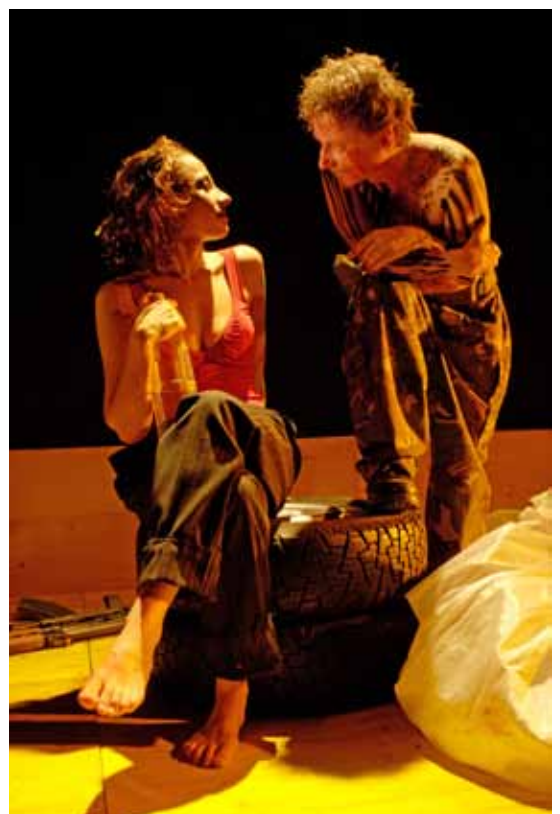
Ein Stück über die Liebe in den Zeiten des
Krieges, die Möglichkeit in der Unmöglichkeit,
den Sieg der Liebe über den Tod.

„Dinev variiert das Thema der Liebe zu einem
Totentanz und beweist, dass selbst am Ende der
Hoffnung die Kraft der Liebe bestehen bleibt.“
(Hans Escher)

Das Rabenhof Theater präsentiert das Bühnende-
büt des bulgarisch-stämmigen Autors Dimitré
Dinev, der schon mit seinem Roman „Engelszun-
gen“ große Erfolge feiern konnte, und damit die
erste Produktion der wiener wortstaetten, dem
Autorentheaterprojekt von Hans Escher und
Bernhard Studlar.

Info: Rabenhoftheater

*“Das Haus des Richters” (eine Adaptation des Daidalos-
Ikaros-Mythos von Demitré Dinev) wird im April 2007 für
die erkrankte Andrea Breth von Niklaus Helbling am Akad-
emietheater uraufgeführt. Und bereits für Herbst 2007 liegt
ein Stückauftrag des Wiener Volkstheater vor.*

замени християнските ритуали със свои. Вярно пак имаше в материалното, в ръководителите, в светлото бъдеще. Нашата църква никога не е имала тази власт и сила, нито собствена държава, както католическата църква. Нито е била толкова мощна като руската или гръцката, например. И нашият народ винаги е бил критичен към клира. Но днес проблемът за бъдещата роля на религията вече не е само наш проблем, но и проблем на западния католицизъм.

Какво бихте споделили за традиционното свързване на емигрантството с неудържимата носталгия по родината? Има ли я още?

Да, носталгията винаги ще я има. Тя, според мен, е свързана с две неща: с мястото на детството и с мястото, където би желал да бъдеш погребан, мястото на вечния ти покой. Тъгата по изоставената Родина може да се подсили, ако на новото място си изолиран и самотен, тогава, естествено, влечението ти към онова място, където си имал и приятели и топлина, е силно. Но колкото повече получаваш тук, в чужбина, толкова по-слабо е това чувство. Особено ако намериш големи приятели и любов, и всичко. Тогава става едно раздвоение, но то не е неприятно. Тогава се опитваш да обясниш на хората, че се чувстваш, както в едната държава, така и в другата, като вкъщи, което само по себе си е положително. Защо трябва винаги да се избира между майка и любима. Добре, едната ми е майка, а тази държава, в която сега съм, ми е любима. Човек може да обича и двете еднакво. Не дай Боже да се налага да избира. Но това са вече екстремни случаи. По време на война, би било тежко. И тогава би било по-добре да не участваш на никоя страна.

Споменахте за детството, за което всъщност тъгуваме. Достоевски казва: „Няма нищо по-свидно и по-свято от един добър спомен, изнесен в ранното детство от бащиния дом. Ако човек натрупа много такива спомени, то той е спасен за цял живот.“ Вие как чувствате детството?

Детството е онази част от живота, когато животът ти изглежда вечен. То е тъга по вечността. Ти съжаляваш, защото няма да си вече толкова безсмъртен, колкото тогава.

Какво бихте пожелали на българските студенти в Австрия?

Бих им пожелал да вярват, че човек може да успее, че може да успее и без връзки. Колкото и трудно да им се струва понякога, все пак е възможно. Ако едно време някой ми беше казал, че ще успея, не знам дали щях да му повярвам, но сега вече знам, че е възможно.

ähnliche Macht oder sogar einen eigenen Staat, wie die Katholische Kirche. Sie war auch nicht so mächtig wie die russische oder die griechische, zum Beispiel. Unser Volk war immer kritisch gegenüber die Kirche. Heutzutage ist aber das Problem der zukünftigen Rolle der Religion nicht nur unser Problem, sondern auch ein Problem des westlichen Katholizismus.

Was würden Sie über die traditionelle Verbindung des Emigrantentums mit der unüberwindbaren Nostalgie nach der Heimat sagen? Gibt es sie noch?

Ja, die Nostalgie wird es immer geben. Meiner Meinung nach, ist sie in den folgenden zwei Orten begründet: im Ort der Kindheit und im Ort, wo man begraben werden möchte, im Ort der ewigen Ruhe. Das Heimweh kann noch verstärkt werden, wenn man sich an dem neuen Ort verlassen und isoliert fühlt. Dann ist die Anziehung des Ortes wo du Freunde und Wärme gehabt hast, natürlich sehr stark. Aber je mehr man hier bekommt, im Ausland, desto schwächer wird dieses Gefühl. Besonders wenn man gute Freunde und die Liebe findet, und alles. Dann wird man in zwei gerissen, aber das ist nicht unangenehm. Dann versucht man, allen zu erklären, dass man sich sowohl in dem einen Land, als auch im anderen zu Hause fühlt, was eigentlich positiv ist. Warum muss man immer zwischen der Mutter und der Geliebte wählen? Na gut, das eine Land ist meine Mutter und das Land wo ich jetzt lebe ist meine Geliebte. Man kann beide gleichviel lieben. Gott bewahre, dass man wählen muss. Aber das sind Extremsituationen. Während einem Krieg würde das schwer fallen. Und dann wäre es besser, wenn man keine Seite nimmt.

Sie haben die Kindheit erwähnt, nach der man sich sehnt. Dostoevski hat gesagt: „Es gibt nichts so wertvolles und heiliges wie eine gute Erinnerung, die man in seiner frühen Kindheit aus dem Vaterhaus mitgenommen hat. Wenn jemand viele solche Erinnerungen gesammelt hat, ist sein zukünftiges Leben gerettet.“ Wie empfinden Sie die Kindheit?

Die Kindheit ist dieser Teil des Lebens, in dem Leben ewig erscheint. Sie ist wie eine Art Trauer über die Ewigkeit. Man bereut, dass man nie wieder so unsterblich sein wird, wie damals.

Was wünschen Sie den Bulgarischen StudentInnen in Österreich?

Ich wünsche ihnen, zu glauben, dass sie Erfolg haben werden, auch ohne Beziehungen. Auch wenn manchmal alles sehr schwer erscheint, ist immer alles möglich. Wenn mir damals jemand gesagt hätte, dass ich Erfolg haben werde, weis ich nicht, ob ich ihm geglaubt hätte. Aber jetzt weis ich, dass es möglich ist.

Please, shut up Band

Please, shut up band!

Im Rahmen des Balkan Fiver Klubs

Арабел Караян представи заедно с някои от най-добрите български джаз музиканти новия си съвместен албум "Калиначи". Събитието се състоя през ноември във виенския клуб Ост.

Текст: Ивелина Кованлашка

Im Wiener Ost Club trat im November 2006 Arabel Karajan zusammen mit einigen der besten bulgarischen Jazz-Musikern auf, um ihren neuen gemeinsamen Album "Kalinachi" vorzustellen.

Text: Ivelina Kovanlaschka

Please, shut up Band успя да накара почти всички гости да танцуват и многократно да искат бис. Това се случи цели единадесет дни преди официалната премиера на албума в София, в театъра на Българската армия. Самата премиера в българската столица се превърна в значимо събитие за всички почитатели на добрата и качествена музика, които се радват на малко по-комплексни ритми и на новото обогатяване на родната етно-джаз-традиция. В групата е събран буквално каймакът на българските джаз-музиканти и Арабел с удоволствие показва радостта си от този факт. Връзката ѝ с България е от почти двадесет години, когато се е запознала с Георги Дончев и Росен Захариев в Berklee College of Music Boston (USA), където от 1987 г. е следвала съвременна музикална композиция. По това време тримата са започнали да импровизират заедно и са открили нов подход към музикалната интерпретация. През 1997 г. заедно с Георги Дончев Арабел е посетила за първи път България. Едно от първите впечатления е свързано с дупките по софийските улици. В таксито, в което се е качила, е имало сигнално звънче, което е зазвънявало преди всяка по-голяма дупка, за да съеме шофьорът на време да я избегне. За Арабел, която се впечатлява от всякакви звуци, не остава незабелязано звученето на звънчето и успява дори в тази частица българска градска реалност да открие красотата. В един софийски клуб чува за първи път Стоян Янкулов и след няколко спонтанни записа и с други български музиканти като Веселин Веселинов-Еко, Румен Тосков и Иван Лечев, се ражда идеята за създаването на Please, shut up Band. Причината, поради която Арабел живее в България, не е само музиката, но и семейството ѝ, нейната дъщеря Калина, на която е посветен албумът, и съпругът ѝ Росен Захариев. Както и Витоша. Арабел обича планината и желяе хората по-малко да я замърсяват, за да бъде запазена чиста, за нея тя е една магия. В България ѝ харесва сплотеността в семейството и след кратко замисляне, усмихвайки се, казва "Обичам тази страна". Когато я попитат какво би си пожелала за България, Арабел веднага отговаря, че би си пожелала не само за България, но и изобщо, хората да се отнасят с повече грижа към природата, да биха могли да изхранват себе си и децата си по-добре, и да имат смелостта да казват истината. Защото според нея в подходящия момент човек

Please, shut up Band brachte Viele zum tanzen und dazu, aus lauter Freude, mehrmals die Zugabe zu fordern. Und dies ganze 11 Tage vor der offiziellen Premiere in Bulgarien im Theater der bulgarischen Armee. Die Premiere in Sofia ist selbst zu einem Ereignis von großer Bedeutung für alle Liebhaber guter, anspruchsvoller, bulgarischer Musik geworden, die sich einen komplexeren Rhythmus und eine weitere Bereicherung der guten Ethno-Jazz Tradition in Bulgarien wünschen. Für die Gründung der Gruppe hat sich einfach die Crème de la Crème der bulgarischen Jazz -Szene getroffen und Arabel zeigt gerne ihre Freude über die Zusammenarbeit. Ihre Verbindung mit Bulgarien liegt fast 20 Jahre zurück. Sie lernte Georgi Donchev und Rosen Zahariiev in Beklee College of Music in Boston (USA) kennen, wo sie im Jahr 1987 gegenwärtige Musikkomposition studierte. Die drei begannen zusammen zu improvisieren und entdeckten einen neuen Umgang mit der Musikinterpretation. Im Jahr 1997 hat Arabel gemeinsam mit Georgi Donchev Sofia besucht. Ihr erster Eindruck aus Bulgarien waren die Straßenlöcher. Sie war beeindruckt, dass der Taxifahrer eine Glocke im Auto hatte, die immer dann gelaute hat, wenn große Löcher kamen, damit er sie umfahren konnte. Arabel, die sich von jedem Klang beeindrucken lässt, lass auch diesen Löcher-Warn-Klang nicht unbemerkt an sich vorbei und entdeckte sogar in diesem Teil bulgarischer Straßenrealität eine Schönheit. In einem Club in Sofia hat sie Stoyan Yankulov gehört. Bei einer spontanen Aufnahme mit ihm und anderen bulgarischen Musikern wie Veselin Veselinov-Eko, Rumen Toskov und Ivan Lechev entstand die Idee für die Gründung von Please, shut up Band. Der Grund warum Arabel in Bulgarien lebt ist aber nicht nur die Musik, sonder auch ihre Familie - ihr Mann Rossen Zahariiev und ihre Tochter Kalina. Und Vitoscha Gebirge. Sie liebt das Gebirge und wünscht sich, dass die Menschen in Bulgarien das Gebirge weniger verschmutzen, weil es ein Sauberberg bleiben solle, weil es magisch sei. In Bulgarien gefällt ihr der Zusammenhalt der Familie. Nach kurzer Denkpause fügt sie lächelnd hinzu: "Ich liebe dieses Land". Wenn man sie fragt, was sie sich für Bulgarien wünscht, sagt sie gleich, dass sie sich nicht nur für Bulgarien, sondern auch im Allgemeinen wünscht, dass die Menschen mehr auf die Umwelt achten, sich und ihre Kinder gesünder ernähren und sich mehr die Wahrheit zu sagen trauen. Sie meint, man könnte im richtigen Moment alles

би могъл да каже всичко и когато обикновено някой ѝ каже: ”не се притеснявай, няма проблеми” тя знае, че тогава вече проблем със сигурност има. А безпроблемната истина за музиката на Please, shut up Band е, че това е музика, правена с удоволствие и за удоволствие. Арабел и групата ѝ не се стремят непременно да изпратят големи послания, а желаят да видят хората да танцуват, да се радват, или както се казва на български - “да се кефят”.

sagen und sie weiß schon, dass wenn einer zu ihr sagt „mach dir keine Sorgen, es gibt kein Problem“, genau dann es bestimmt ein Problem gibt. Und die problemlose Wahrheit über die zarte Musik von Please, shut up Band, ist, dass es Musik zum Spaß machen und Spaß haben ist. Mit ihr möchten Arabel und die Band keine unbedingt großen Messages rüberbringen, sondern nur die Leute tanzen sehen, Spaß haben oder wie man auf Bulgarisch sagt einfach “да се кефя”.

Джони Илиев

След дълго време на забравя интересът към Източна Европа и източноевропейската музика отново се заражда. Любителите на неконвенционалното музикално звучене насочват вниманието си към неравноделните ритми.

Текст: Ивелина Кованлашка

По-край ска-, фънк-, рок- и други банди от Източна Европа, които допринасят за повече разнообразие на западноевропейската музикална сцена, своята вярна публика намират и етноритмите и циганската (ромската) музика. Повечето от посетителите, с изключение на имигрантите от съответните държави, не разбират текстовете, но за сметка на това са развили отличен афинитет към нея и намират своя си подход към универсалния език на музиката. Той се изразява преди всичко в луди танци. Също като тези на гостите, посетили концерта на Джони Илиев в началото на декември във виенския клуб Ост. Поканата за концерта и няколко допълнителни звукозаписа Джони е получил от Даниел Хантгк, организатор на събитието в рамките на Dela Der! и същевременно собственик на звукозаписно студио със същото име. Двамата са се запознали на WOMEX (world music expo) фестивала в Испания през 2003 година. На въпроса как се е сприял на Джони, Даниел просто отговаря: “Всеки познава Джони”. И наистина, откакто е основал групата си през 2003 г. Джони е свирил в много европейски клубове и се е наложил като име. И също като други българи, хора на изкуството, понякога е по-известен навън, отколкото в родината си. В Австрия той е свирил и по-рано, дори подготовката за голямото му турне през 2003 г. в Германия е започнала в Линц. След едноседмични репетиции в Линц е имал над 40 коцерта по клубове в Германия. Свирил е с Пако де Лусия в Испания, с Фанфари Чукарие в Румъния, с Бобан Маркович, а с DJ Стани Вана тъкмо са записали няколко парчета във Виена. Едно време негова песен е спечелила конкурс на американска авиокомпания и в продължение на три месеца е звучала при качване на борда. Въпреки успехите, на които се радва, Джони е на мнение, че трябва да работи още много и усърдно, за да продължи

да се развива като музикант и да се утвърди още повече като име. Една от мечтите му е да наложи един вид световна ромска музика, в която с традиционните ромски ритми да се срещнат бразилски и азиатски, както и да подкрепя млади таланти и да ги продуцира. Джони е започнал да свири на кларинет още като дете и също като повечето ромски виртуози е самоук. Музикален опит е трупал по цигански сватби, като първата му изява е била на една такава сватба, където заедно с баща си и братята си е свирил 12 часа почти без да спира. За днешните сватби разказва, че вече продължават по-кратко, роднините се срещат, за да празнуват, да подарят подаръците на младоженците, да споделят взаимната си радост и на музикантите не им се налага да свирят повече от 6 часа. Самият той продължава да свири по сватби заедно с другия си оркестър в България. Най-често обаче пее и пленява публиката с богатството и разнообразието на гласа си, който достига четири октави. Магията на песните му, според него, се дължи не само на възможностите на гласа му и на уменията на музикантите му, но и на чувствата, топлотата и жизнеността на ромската музика, която той съумява да предаде на публиката. Той пее за неща, които вече е преживял, които са докоснали душата му и на които дава израз, за да направи и другите хора съпричастни с тях. Новаторският му подход с традиционното ромско звучене, което се случва да преработва в джаз, понякога в електро, му отваря вратите към една по-широка публика, и дори от януари е поканен да свири в предимно джаз-ориентирания клуб Swinging Hall в София. Когато търси спокойствие и вдъхновение за работата си, Джони се връща в родния си град Кюстендил. Пътят от София, където живее и работи, до Кюстендил не е дълъг и Джони се надява, че и други местни, все още неоткрити млади таланти, ще намерят пътя си и той би ги подкрепил винаги.

Нашият противоречив свят

Нашият съвременен начин на живот става все по-уеднаквен, подчинен под знака на една общо установена културна схема. Резултатът: заличаване на човешката индивидуалност и уникалност. Да потърсим причините за обезличаване и да открием своята индивидуална златна среда, която да ни изведе от фиктивния свят на безличното.

В

Текст: Маг. Драгомира Никова

началото, когато започнах да се учудвам на света, в който живеем, на неговите абсурдни ситуации и проблематика, попаднах в лабиринта на парадоксалните въпроси, които често пъти нямат отговори, и после дойде погнусата от света, който няма вече нужда от мъдрост и смисъл, но като един истински свят от потребители има нужда от вещи, реклама и лъжи. Изобщо, хората се оставят да ги лъжат с такава страст и опиянение, че се чуда къде изчезва стремежът към себепознание и съзнание за реалност. Този нов виртуален свят е модерен и главозамайващ и колкото по-главозамайващ, толкова по-бързо се осъществява обезличаването на отделният индивид. Личността като своеобразна отличителност, изисква със самото си съществуване особена различимост. В днешно време хората са стимулирани да бъдат маса със своите слабости; слабости, които биват отглеждани, похвалвани и стимулирани от медиите и рекламата. Личността задава въпроси, а това не е угодно на никого. По-добре е да се разглеждат слабостите на хората. Човешките суети и комплекси е удобно да бъдат масово задълбочавани и моделирани. По този начин днешното човечество създава масова култура на поведение, а Личността се изгубва в общото.

Да опознаваш този променлив свят - това вече е истински екстрем спорт за мисълта. Ако успееш да разгадаеш мислите, това пък е истински риск за по-нататъшната устойчивост на нашето съзнание и неговите непроменливи представи за добро и зло. А може би в това се състои смисълът на нашето съществуване?! Както казва Албер Камю, смисълът на съществуването ни се състои в постоянното възстановяване на Абсурда. И ако това е истинският смисъл на човешкото съществуване, да възстановяваме отново и отново Абсурда, то човечеството ни е постигнало изконната си цел, ние не само възстановяваме Абсурда в ясно очертани граници, ние упорито го утвърждаваме. Значи все пак човечеството ни е упорито и последователно в нещо. Едно е сигурно, добро и зло ще съществуват винаги, въпросът е дали ще запазим техният антагонизъм или ще преобърнем така понятията за тях, че да изгубим съвсем смисъла на съществуването ни, чрез преобръщането на тяхната форма и съдържание!

Как иначе ще си даваме обяснение за ежедневно съществуващо-необяснимо, което всъщност е по-голямата част от нашата естествена форма на живот, ако не събуждаме всеки един ден Абсурда.

Ако приемем Абсурдното без бунт и се постараем да проследим формата на неговата ирационална проява, бихме могли да намерим някакво закономерно обяснение във формата на поведение и мислене у хората чисто изследователски. Ако абсурдът е наша природа, то тя си има свои необходими основания дълбоко в нас и те едва ли са някаква апокрифна тайна за ума ни, или просто ние не искаме да погледнем по-навътре в нас, понеже ни е страх от истината за малкото, което познаваме от себе си. Често се използва думата форма и това не е случайно, понеже тя е нещо като символ на съвременната ни цивилизация. Външната форма е цел и смисъл на съществуването ни, тя е фикс идея, мечта, прекрасна илюзия..., в която човечеството ни е безвъзвратно влюбено.

Не ви ли плашат рекламите!? Сигурна съм, че има хора на които не им е приятно да им се показва „Как“, но мнозинството светкавично поемат посоката, която им е дадена. Повечето се обезличават в маниерите си да станат верни последователи на показаната им форма модел, която следват непременно и на всяка цена! Странно е как всички се обединяват толкова бързо под една и съща модна формула, а когато трябва да са единни под знака на някаква смислова идея - всякаква воля и интерес за единство изчезват...

Ако надникнем в дамските чантички на повечето жени, обезателно в тях ще открием поне един малък представител на маркова козметика. В джоба на повечето мъже, които пушат, бихме намерили кутия с известна марка цигари, а самият мъж ще излъчва миризмата на досадно рекламиран парфюм. Децата вече определено са похапнали в Mc Donald's, а по-възрастното поколение отдавна плаща осигуровки на най-препоръчаните пенсионни осигурители и харчи съответно спестеното по съответния препоръчан начин! Чудесен живот, нали? Съблазнени и изоставени в общия кръговрат, ако си потърсите някой ден собственото лице и представа за себе си, със сигурност няма да се откриете, етикетът учи да бъдем лицемерни до раздвоение на личността. Трудно е да се подражава и едновременно с това да формираме личности, понеже личността изисква непременно характер. Че защо са ни характери, и

Маг. Драгомира Никова

без това вече и половете се унифицират с модата на заличаване. Това ново понятие Унисекс отново издава властовите дарби на модните „законо“, задава унифицирани формули, които в по-голямата част от света се следват.

Половете и техните функции вече са неразгадаеми и като добавим към това раздвоеното съзнание на потиснатия и измъчен модерен човек, чиято представа за това кой е и кой иска да е, как изглежда и как би му се искало да изглежда пред другите, за да им се хареса на всяка цена, какво притежава и какво му се иска да притежава в този безкраен, умопобъркан и блудкав свят на желанията, мисля че усещането и разбирането за себе си е почти безвъзвратно не загубено, а пропиляно и продадено! Жалко...

А какво да кажа за отчуждението между хората, неразбирането им. Не езиците са бариера, а бягството от другия. Не смея да коря никого, само се натъзвавам!

Аз например не съм и вярвала, че ще прихвана от модерното ни време едно натрапчиво чувство, чувството за постоянно приближаваща депресия. Това е много познато състояние за женския пол, което пък подтиска с това мъжката част в обществото на потърпевшите. Половото противопоставяне с взаимно нападателен характер винаги ме е ужасявало, но е факт. Това още веднъж показва

колко силно хората са се вкопчили във външната си обвивка и илюзорната си представа за света.

Човечеството ни се е превърнало в множество от добре прикрити отчаяни хора. Тенденцията към отчаяние все повече се усилва. Целият ни заобграждащ свят ни тласка към това състояние: от една страна в заплашителна неизвестност стоят глобалните проблеми, свързани с околната среда, бедствията, политиката, войните, тероризмът, глобализацията, културното и териториално обединяване и разединяване, с цялата несигурност, която носи със себе си. От друга страна не по-малко заплашителни изглеждат проблемите ни, по отношение на здраве, обществен статут, работа, осигуровките, данъците, насилието, образованието, чужденците, цените, лекарствата, бензинът. И накрая остава най-скрито личното ни отчаяние свързано евентуално със семейството, приятелите и собственото ни отношение към самите нас. Забравих също и един от най-големите проблеми на нашето човечество – Самотата.

Всичко казано до тук съвсем не означава, че позитивното и полезното са безвъзвратно изчезнали от човешкия свят. Те са нашият извечен копнеж, надежда и необходимост. Човечеството ни винаги се е нуждаело от доброто и красивото, въпреки особената му човешка дарба да не ги оценя навреме и да ги търси, когато му липсват. От това следва логичният въпрос - Какво представлява способността ни за оценка? Това не е ли една от способностите, които най-малко ни се отдава - навременната и правилна оценка на хора и събития?! Човек все по-трудно се обръща към самия себе си, въпреки че отговорите на всичките му въпроси винаги са стоели дълбоко в него и никога не са излизали от там, но човек сякаш все се плаши да навлезе навътре в собствената си същност, а може би му се струва, че направи ли това - ще отвори кутията на Пандора и няма да знае как да се справи с всичко, което ще изскочи от вътре. Накратко, способността ни за оценка произлиза от способността ни за себеоценка и когато се затрудняваме да преценим определено нещо, то това означава че сме изпаднали първоначално в себезаблуда и неяснота спрямо самите себе си. Това не означава, разбира се, да се самообвиняваме, а да се научим да разчитаме собствените си закодирани от предрасъдъци мисли. Не би било зле да се отърсим от закоравели убеждения, на които приписваме с удоволствие непроменливост и сигурност, заради харесването на усещането, че имаме житейски опит, който не ни лъже и съответно безпогрешно ни води. Изглежда има много въпроси по които човек следва да се замисли.

Трудно е да се живее по този начин, и все пак обичам своя съществено несъществен живот, в този съществено несъществен свят. Да избягаме от общото и да навлезем в себе си.

“Ние живеем в света, но светът не бива никога да контролира ума ни.” Р.Махариши

Северозападна Рила

Рила планина
Rila Gebirge

Обвита в презръдката на вековни иглолистни гори, на митове и легенди, там където водата идва от небето и от земята, където дъхът на времето винаги носи свежест, прохладата и добро настроение – там е Рила планина.

Текст и снимки: Иван Стоянов
www.montbg.com

О

т Рила извираят едни от най-пълноводните и дълги реки на Балканския полуостров. Името Рила произхожда от тракийското “роула”, което означава “много вода”. Рила е най-високата планина (ср. надм. вис. 1487 м) в България и на Балканския полуостров, част от Рило-Родопския масив.

Нейната Северозападна част е една от най-достъпните за по-широк кръг от хора: както за тези, които желаят да направят кратък отдих и да прекарат спокойна ваканция, така и за онези, които искат да се насладят на по-дивите ѝ кътове. Пътеките са маркирани и има добре изградена шосейна и хотелска структура.

Ако се придвижваме от запад на изток, първото място, което си заслужава да се посети, е Сапарева Баня. Тук може да видите открит гейзер-фонтан, от който блика най-горещата вода на Европа – 103 градуса по Целзий. Въпреки че в минералната баня на градчето тя е значително охладена, не прекалявайте със стоенето в топлия басейн.

От Сапарева баня право нагоре в планината в посока юг-югоизток се стига до Паничище. Разстоянието е около 10 км. Ако решите да научите нещо повече за Рила – влезте в интересния Посетителски център Паничище, разположен на входа на почивния планински курорт. Страхил, екскурзоводът там, ще ви преведе не само през биоразнообразието и геоморфоложката структура на планината, но и през нейните митове и вярвания, които съществуват и до днес. Паничище е изходен пункт за циркуса на невероятно красивите 7 Рилски езера (Сълзата, Окото, Бъбрека, Близнака и т.н.) и за прекрасната долина на водопада Скакавица (най-високият в Рила с 80 метра височина), само на 30 мин от едноименната хижа.

Друг изходен пункт за посещение на Рила Планина е град Самоков, носещ името на големи метални чукове – “самокови” – използвани от ковачите в миналото. В града се намира действащ

метох, исторически музей и възрожденска къща, превърната в етнографски музей. Оттук имате две възможности: по асфалт през село Говедарци до Спортен Комплекс Мальовица или за връх Мусала през Боровец.

Първият маршрут е „неприлично“ красив – заобиколени сте от красиви гори, а точно насреща се издига вр. Мальовица (2729м) – българският Матерхорн. Кратка разходка по широк път ви предлага по-разнообразен спектър от гледки и ви отвежда до хижа Мальовица в самото сърце на долината. Ако имате желание на 40 мин. по-нагоре достигате до „Втора тераса“, където се намира огромен скален къс, облепен с плочи на загинали в планините на България и света наши планинари. „Втората тераса“ е геоморфоложка заравненост, образувана в следствие на глациалната дейност в долината. От хижа Мальовица по стръмното нагоре има две подобни заравнености, наречени „тераси“. Връщането от маршрута е по същия път.

Другата възможност е да отидете в Боровец, където да посетите царската резиденция, да вземете лифта и да се наслаждавате на гледките към върховете на Рила, Витоша и Стара планина. Ако сте в добра кондиция, през неотразимия циркус на Леденото езеро, може да покорите пешеходно първенеца на Балканите Мусала (2925м), в чийто води той се оглежда до безкрай.

Тези маршрути за проходими през всеки сезон, но качването на върха Мусала се прави само от опитни планинари, особено през зимата. Ходенето до хижа Мальовица не представлява проблем – зиме и лете. До водопада Скакавица се изисква известен опит при зимно ходене.

От Южната страна на Мусала са Маричините езера, от които извира Марица. Името на Марица на гръцките карти е ЕВРОС. Интересно, нали?

Маричини езера
Maritsa Seen

ез. Близнака и вр. Харамиде
See Bliznaka und Gipfel Harami

ез. Бъбрека
See Bubreka

вр. Мальовица
Gipfel Malyovitsa

вр. Мусала на изгрев
Gipfel Musala beim Sonnen

Nord-westliches Rila Gebirge

Umarmt von jahrhundertealten Nadelwäldern, umhüllt von Mythen und Legenden, in einem Ort wo das Wasser vom Himmel und von der Erde kommt, in einem Ort wo der Atem der Zeit immer Frische, Kühle und gute Laune mit sich bringt – genau dort befindet sich Rila.

Text und Fotos: Ivan Stoyanov
www.montbg.com
Übersetzung: Irina Hantschl

Dem Rila Gebirge entspringen einige der längsten und wasserreichsten Flüsse der Balkanhalbinsel. Der Name „Rila“ stammt vom römischen Wort „ruola“ und bedeutet „viel wasser“. Rila ist das höchste Gebirge in Bulgarien und auf der Balkanhalbinsel (durchschnittliche Höhe 1487 m) und gehört zum Rilo-Rhodop'schen Massiv.

Am leichtesten erreichbar ist Rilas nord-westliche Seite, sowohl für Menschen, die einen kurzen Ausflug planen oder ruhige Ferien verbringen wollen, als auch für Menschen die eher die wilden Landschaften Rilas genießen möchten. Die Wanderwege sind gut gekennzeichnet. Die Straßen- und Hotelinfrastruktur ist sehr gut ausgebaut.

Wenn man seine Reise von Westen nach Osten beginnt, ist der erste Ort, den man unbedingt besuchen sollte „Sapareva Banja“ (Sapareva Bad). Hier entspringt im Freien ein hoher Geisier aus dem das heißeste Mineralwasser Europas (103 °C) hervorquellt. Obwohl dieses Wasser im Mineralbad des Städtchen Sapareva Banja wesentlich abgekühlt ist, sollte man nicht allzu lange im heißen Becken verweilen.

Zehn Kilometer von Sapareva Banja aufwärts im Gebirge in Richtung Süd-Südost befindet sich Panichishte. Wenn Sie mehr über Rila erfahren wollen, besuchen Sie unbedingt das interessante Besucherzentrum Panichishte, das sich am Anfang des gleichnamigen Bergkurorts befindet. Der Reiseführer des Zentrums – Strahil – wird Sie nicht nur durch die biologische Vielfalt und die geomorphologische Struktur des Berges führen, sondern auch durch seine Mythen und Sagen, die bis heute existieren. Von Panichishte aus beginnen die Wanderwege zu den unglaublich schönen Sieben Rila Seen (die Träne, die Niere, die Zwillinge etc), sowie zum wunderschönen Tal des Skakawitza Wasserfalls (der höchste Wasserfall in Rila mit 80m Höhe), nur 30 Gehminuten von der gleichnamigen Berghütte entfernt.

Ein anderer Ausgangspunkt für Wanderungen in Rila ist die Stadt Samokov – benannt nach den großen Schmiedehämmern, die die Schmiede damals verwendeten. In der Stadt gibt es ein funktionierendes Frauenkloster, ein

historisches Museum und ein Haus aus der Renaissance, das zu einem ethnographischen Museum umgewandelt wurde. Von Samokov aus können Sie zwischen folgenden zwei Routen auswählen: die asphaltierte Straße durch das Dorf Gowedarzi bis zum Sportzentrum Maljowiza oder die Route zum Gipfel Musala über Borowetz.

Die erste Route ist „unverschämt“ schön – Sie sind umzingelt von wunderschönen Wäldern und direkt vor Ihnen erhebt sich der Gipfel Maljowiza (2729 m) - das bulgarische Matterhorn. Ein kurzer Spaziergang auf diesem breiten Weg bietet Ihnen ein abwechslungsreiches Spektrum von Sehenswürdigkeiten und führt Sie zur Berghütte Maljowiza im Herzen des Tales. Wenn Sie Lust haben weiter aufzusteigen erreichen Sie nach 40 Minuten die so genannte „Zweite Terrasse“ mit einem riesigen Felsbrocken geflastert mit Gedenktafeln für alle bulgarischen Bergsteiger, die auf bulgarischen Bergen und auf Bergen in der ganzen Welt ums Leben gekommen sind. Die Zweite Terrasse stellt eine geomorphologische Ebene dar, die im Zuge der Gletscheraktivitäten im Tal gebildet wurde. Von der Berghütte Maljowiza steil aufwärts befinden sich noch zwei ähnlichen Ebenen genannt Terrassen. Der Rückweg erfolgt über die gleiche Route.

Sie können auch nach Borowetz gehen, die Residenz des ehemaligen Tzaren besuchen und anschließend in den Lift einsteigen und die Gipfeln von Rila, Vitosha und Stara Planina (Balkan Gebirge) bewundern. Wenn Sie in guter Kondition sind, können Sie zu Fuß durch den unglaublich schönen Krater des Eisigen Sees den höchsten Gipfel des Balkans - Musala (2925 m), der sich in den Gewässern des Sees widerspiegelt, erklimmen.

Beide Routen sind in jeder Jahreszeit begehbar, allerdings soll eine Besteigung von Musala im Winter nur durch erfahrene Bergsteiger unternommen werden. Die Berghütte Maljowiza kann problemlos sowohl im Sommer als auch im Winter erreicht werden. Die Route zum Wasserfall Skakawitza erfordert vor allem im Winter, gewisse Vorerfahrung.

Südlich von Musala befinden sich die Marichini Seen, aus denen der Fluss Maritza entspringt. Maritza wird auf die griechischen Karten als „Evros“ bezeichnet. Ist das nicht interessant?

Erfolg durch
Vertrauen!

Immobilien-Service

Immobilienberater

**Mag. Margarita
Alexandrova-Fetscher**

Gesellschafter Broker/Owner
Mobil: +43 (0) 699 / 1 208 31 41

Lebens(t)räume Mit Wohnungseigentum zu nachhaltigem Vermögensaufbau

Die Immobilienbranche hat für jeden einzelnen als auch volkswirtschaftlich enorme Bedeutung. Die eigenen vier Wände bestimmen wesentlich das Lebensgefühl eines Menschen. Ob als Entspannungsbereich nach einem anstrengenden Tag oder als Ausdrucksmöglichkeit der eigenen Lebensart. Wer sein Lebenseinkommen nicht in Form von Mieten in die Taschen anderer stecken will, sollte lieber heute als morgen über Wohnungseigentum nachdenken.

Die richtige Immobilien zu finden, wenn Sie es alleine machen, kostet Ihnen mehr Zeit, mehr Geld mit leer gefahrenen Kilometer und viel Ärger mit unseriösen Maklern.

RE/MAX steht für Real Estate Maximum. Dahinter steckt die Idee maximale Dienstleistung und maximales Immobilienservice zu bieten. Eine Idee, die sich in den letzten 34 Jahren weltweit durchgesetzt hat.

Meine umfassende Ausbildung bei RE/MAX stellt eine fachkundige Beratung für Sie sicher. Als Immobilienberaterin und jahrelange Erfahrung in der Immobilienbranche betreue ich Sie effektiv am Weg zu Ihrer Traumimmobilie.

Sie sind auf der Suche nach eine Wohnung oder haben selbst eine Wohnung, die Sie gerne veräußern oder vermieten wollen?

Zu einem unverbindlichen Fachgespräch stehe ich unter Mobil.Nr. 0699 / 1 208 31 41 oder im Büro unter 01/208 31 43 zu Verfügung.

Nutzen Sie das große RE/MAX Netzwerk auch für Ihre Bedürfnisse. Nirgends führt eine Immobiliensuche schneller zum Erfolg als bei uns.

ЙОХАН ЩРАУС

Кралят на валса

Текст: Ина Еленкова

Йохан Щраус-син е роден през 1825 година в семейството на известния капелмайстор Йохан Щраус- баща. По това време на 19-ти век във Виена настъпва ерата на валса, на неговите създатели, интерпретатори и ценители. Йохан Щраус-син е автор на повече от 550 композиции, много от които принадлежат към най-популярните музикални творения в света. Създадените от него полка, маршове и особено неговите валсове са наречени за пръв път "шлагери". Един от най-обичаните и изпълняваните и до днес си остава валсът „На хубавия син Дунав“.

Паметникът на Йохан Щраус-син в Градския парк на Виена е олицетворение на клишето „Кралят на валса“. Златната статуя на композитора с цигулка в ръка върху постамент от бял мрамор изпъква на фона на зеления парк. Мраморна дъга с фигури на полуголи девизи обгражда статуята. Интересен детайл е, че Щраус е представен без неговите типични бакенбарди. Въпреки че комитетът по паметника на Щраус във Виена е основан през 1904 година, едва девет години по-късно са отпуснати обещаните средства за изграждането му. През Първата Световна война строежът е възпрепятстван, но скулпторът Едмунд Хелмер, създател и на паметника на Гьоте, успява да сътвори един от най-известните монументи на Виена. Официалното му откриване е на 26 юни 1921 година. Първоначално бронзовата статуя е позлатена, но през 1935 година тя е лакирана в черен цвят. В началото на 90те години паметникът на Щраус отново е покрит с листово злато. На 8 октомври 1991 година се състои повторното откриване на Златния паметник на един велик музикален гений.

Fetscher & Partner KG
Margaretenstraße 20
A-1040 Wien
Tel.: +43 (0) 1 208 31 43
Fax: +43 (0) 1 208 31 44
E-Mail: office@remax-elite.at
elite@remax-dci.at
Internet: www.remax.at
www.remax-dci.at

Достъп до работа и предприемачество за българи и румънци в Европейския съюз

Борис Методиев
магистър по право, консултант и лектор

FOWI – Research Institute for CEE Business Law
Althanstrasse 39-45, A-1090 Vienna
Tel: 0043 1 31336-4213
Email: boris.metodiev@wu-wien.ac.at
Homepage: www.fowi.at

Настоящото изложение се отнася предимно за установяването в Австрия, с цел извършване на самостоятелна или несамостоятелна икономическа дейност, но важи в голяма степен за всяка страна-членка на ЕС, особено за тези, наложили преходен период при установяването на наемни работници (напр. Германия). Съзнателно са избегнати подробностите и изключенията, за да се постигне максимална краткост и обобщителност. По-подробното разглеждане на основните теми от настоящото изложение е възможно в следващите броеве на списанието.

1. Установяване като наемен работник

1.1. Преходен период

Договорът за присъединяване на България и Румъния към Европейския съюз (Договорът), който влезе в сила на 1.1.2007 г., дава възможност на страните-членки да въведат преходен период, ограничаващ възможността на българи и румънци да се установят като наемни работници или служители на техните територии. Австрия, както и Германия се възползваха от тази възможност и въведоха преходен период за минимум две години с възможност за продължение до максимум седем години.

1.2. Първо разрешение за работа

За първо разрешение за работа по време на преходния период е необходимо да се кандидатства по общия ред за чужденци. Молбата се подава от работодателя до службата по труда. Облекчен ред е предвиден за високо квалифицирани (ключови) и за сезонни работници. Броя на разрешенията е ограничен от годишни контингенти. В дълъг списък са определени случаите, за които по изключение не е необходимо разрешение за работа (изследователи, кореспонденти т.н.).

Независимо от принципното ограничение през преходния период българите и румънците са граждани на ЕС и се ползват с предимство при издаването на

Достъпът до работа и предприемачество за българи и румънци в ЕС, специално в Австрия и Германия, е регламентиран по същия начин, по който и за присъединилите се през 2004 г. централно и източно европейски страни-членки на ЕС. Ограничено е установяването като наемен работник, за преходен период от минимум две и максимум седем години. Установяването като едноличен търговец или управляващ съдружник е неограничено. Предоставянето на трансгранични услуги чрез командироване на работници е ограничено за споменатия преходен период в няколко защитени икономически сектори и либерализирано във всички останали. Признаването на професионалната квалификация с цел самостоятелно упражняване на регламентираните професии при установяване или трансгранични услуги е значително облекчено. Разрешение за пребиваване не е необходимо, то е заместено от декларативно регистрационно удостоверение в случай на пребиваване по дълго от три месеца.

разрешения за работа в сравнение с граждани от трети страни (съюзна преференция), имат право да пребивават до три месеца в страните-членки с цел търсене на работа и по принцип не се нуждаят от виза или разрешение за пребиваване (виж долу т. 4.).

1.3. Неограничен достъп до трудовия пазар след първото разрешение за работа

Българи и румънци, които към датата на присъединяването

(1.1.2007) или след тази дата са били или бъдат допуснати за минимум дванадесет месеца без прекъсване до трудовия пазар на Австрия или Германия, получават неограничен достъп до него. Този свободен достъп се констатира от трудовата служба чрез специално удостоверение (EU-Freizügigkeitsbestätigung). Работата като командирован работник (виж 1.5.) или някои други точно определени случаи на работа не дават право на свободен достъп до трудовия пазар, независимо от нейната продължителност.

1.4. Достъп до трудовият пазар за членове на семейството

Членове на семейството на работници с право на свободен достъп до трудовия пазар (виж 1.3.) получават също свободен достъп до него, и то веднага, ако към 1.1.2007 г. са пребивавали правомерно в Австрия, съответно Германия, и живяли заедно, или след 18 месеца, ако са дошли след тази дата. От 1.1.2009 членовете на семейството получават право на свободен достъп до трудовия пазар веднага след идването си в Австрия или Германия. За членове на семейството се смятат съпругата, децата и родителите, за които се дължи издръжка.

1.5. Пренаемане на работници

За пренаемането на работници, назначени в лицензирани за тази дейност български или румънски предприятия и пренаети от австрийски или германски предприятия, е необходимо през преходния период разрешение за работа (виж 1.2.).

2. Установяване като едноличен търговец и управляващ съдружник (самонает)

Преходен период, ограничаващ установяването в Австрия или Германия, е наложен само за наемни работници. Установяването като едноличен търговец или управляващ съдружник на търговско дружество не е ограничено. Установяването като управляващ клон на чуждестранно дружество също е възможно. Следващото изложение визира предимно Австрия, но правното положение в Германия е подобно.

2.1. Правни форми и вписване във фирмения регистър

Основните правни форми за извършване на самостоятелна стопанска дейност в Австрия са вписаните във фирмения регистър еднолични търговци, търговски дружества и клонове на чуждестранни дружества. Австрийските търговски дружества са персонални (СД и КД) и капиталови (ООД и АД). Минималният капитал на АД е 70.000 евро, а на ООД 35.000 евро, като 50% трябва да бъдат внесени ефективно по сметка на дружеството.

Особен интерес за малкия и евентуално среден бизнес представляват персоналните търговски дружества, поради липсата на изискване за минимален капитал, сравнително по-ниските учредителни и най-вече оперативни разходи.

Разпространена форма за по-напреднали предприемачи е и т.нар. скрито капиталово дружество ООД & Со. КД, при което единствен неограничено-отговорен съдружник на командитното дружество е едностранно или чуждестранно ООД. Интерес за големия трансграничен бизнес представлява и новото Европейско акционерно дружество с минимален капитал от 120.000 евро, което позволява преместване на седалището на дружеството в рамките на ЕС при запазване на идентичността.

Фирменият регистър в Австрия е електронен и дава възможност за достъп чрез интернет. Той се води от окръжния съд. Процедурата по вписването продължава около две седмици. При започване на нов бизнес може да се кандидатства за опрощаване на таксата за вписване.

Самостоятелна стопанска дейност в Австрия може да се извършва и чрез неписани във фирмения регистър еднолични търговци и граждански дружества, ако годишният оборот не надхвърля 400.000 евро (виж т. 2.2.). В голяма част от случаите вписването във фирмения регистър е препоръчително от самото начало на дейността, независимо от планираните обороти.

2.2. Вписване в регистъра на самостоятелните професии

Задължително условие за извършване на самостоятелна стопанска дейност в Австрия като самонает или дружество, независимо от предшестващо вписване или не във фирмения регистър, е вписването в регистъра за самостоятелните професии (гевербе регистър). Той се води от областната управа, а във Виена от магистрата на град Виена. При вписването трябва да се посочи точното наименование на професията (дейността) и един т. нар. технически управител. Технически управител може да бъде лично предприемачът, съответно управителят на дружеството или лице на трудов договор.

Според изискването или не за професионална квалификация (образование и професионален опит) към техническия управител, самостоятелните професии се делят на регламентирани и нерегламентирани. Регламентираните професии са около деветдесет на брой (занаяти, строителство т.н.). Въпросът за признаването на професионалната квалификация, придобита в друга страна-членка на ЕС (вкл. България или Румъния), е разгледан по-долу (виж 2.3.). За вписването и упражняването на всички останали нерегламентирани професии не се изисква професионална квалификация на техническия управител (търговия, програмиране т.н.).

2.3. Признаване на квалификацията при регламентираните професии

За облекчаване достъпа и самостоятелното упражняване на регламентирани професии (виж 3.2.) при установяването на територията на страна-членка на ЕС, както и при извършването на трансгранични услуги, на основание Директива 1999/42/ЕИО е предвидена опростена процедура за признаване на професионалната квалификация, придобита в друга страна-членка на ЕС (вкл. в България и

Румъния). Компетентен орган в Австрия е Министерството на икономиката. Основното изискване е представянето на издадено от компетентните български, съответно румънски органи (професионална камара или министерство) удостоверение за професионална квалификация по чл. 8 на Директива 1999/42/ЕИО (ЕС-удостоверение или EU-Bescheinigung).

3. Извършване на трансгранични услуги и командироване на работници

Извършването на трансгранични услуги (изпълнение на поръчка за определен срок без постоянно установяване в страната по изпълнение на поръчката) от български или румънски предприятия в страните-членки на ЕС е гарантирано от чл. 50 от Договора за ЕИО. Изпълнението на поръчката може да се извърши както от собственика на предприятието, респективно негов ключов персонал (ръководни или високо-квалифицирани кадри), така и от командировани работници (виж изключенията през преходния период т. 3.1.).

3.1. Либерализирани и защитени сектори в Австрия и Германия

Австрия и Германия са единствените страни-членки на ЕС, които имат право и въвежда преходен период (максимум седем години) за всички новоприсъединили се страни-членки при предоставяне на трансгранични услуги с командировани работници в определени икономически сектори (т.нар. защитени сектори). Този преходен период е подобен на преходния период при установяване на работници (виж 1.1.). Изпълнението на поръчката в защитените сектори лично от собственика на предприятието, респективно от негов ключов персонал, не е ограничено. Всички останали сектори са либерализирани, което означава, че трансграничната услуга може да се извърши включително чрез командировани работници. Защитените сектори в Германия са три: строителството и сродни икономически сектори (45.1 – 45.4 и приложение на Директива 96/71/ЕИО); чистене на сгради, инвентар и транспортни средства (74.70); и вътрешна декорация (74.87). Арабските числа отговарят на кодовете от Регламента (ЕИО) 3037/90 за статистическа систематика на икономическите сектори в ЕС.

Защитени сектори в Австрия са осем: градинарство (01.41), обработка на естествени камъни (26.7.), сглобяване на стоманени и леки метални конструкции (28.11.), строителството и сродни икономически сектори (45.1 – 45.4 и приложение на Директива 96/71/ЕИО); охранителни услуги (74.60.); чистене на сгради, инвентар и транспортни средства (74.70); домашна грижа за болни (85.14: предстои частично либерализиране); социално дело (85.32.).

3.2. Командироване на работници

За командироването на работници за извършване на трансгранични услуги от български или румънски

Заверени преводи

Mag. Zlatka Bojtcheva

Gerichts- und Konferenzdolmetscherin
Bulgarisch, Russisch, Italienisch

Pilgramgasse 11, 1050 Wien
Mobil: 0664/355 72 62
e-mail: zlatka_bojtcheva@hotmail.com

предприятия в защитените икономически сектори на Австрия и Германия (виж т. 3.1.) е необходимо разрешение за командироване от австрийската, съответно германската трудова служба, а в либерализираните сектори - издавано по значително облекчен ред удостоверение за командироване (EU-Entsendebestätigung). Молбитесе подава от поръчващото или извършващото услугата предприятие.

3.3. Регламентирани и нерегламентирани професии

За извършването на трансгранични услуги в рамките на ЕС (вкл. Австрия и Германия) в сферата на т. нар. регламентирани самостоятелни професии е необходимо признаване на професионалната квалификация на предприятието (едноличен търговец или дружество), извършващо услугата. За облекчените условия и реда виж т. 2.3.

За извършване на трансгранични услуги в сферата на нерегламентираните самостоятелни професии е достатъчно правото, дадено от националното българско, съответно румънско, законодателство да се извършва съответната професия, удостоверение чрез преведено и легализирано удостоверение от компетентната професионална камара или министерство.

4. Правила за пребиваване

Гражданите на България и Румъния, като граждани на ЕС не се нуждаят от виза или разрешение за влизане и пребиваване в страна-членка на ЕС. Необходимо условие е паспорт или лична карта. Според различната продължителност и цел на пребиваването трябва да се спазят две описани по-долу административни задължения, валидни за всички граждани на ЕС.

4.1. Адресна регистрация при пребиваване повече от три дни

При пребиваване в населено място на Австрия повече от три дни и максимум три месеца всеки гражданин на ЕС трябва да направи нормалната адресна регистрация пред областната управа, а във Виена пред магистрата на град Виена, за която е необходимо съгласието на собственика

или главния наемател на жилището. При (постоянно или дълго) напускане на населеното място е необходима нова регистрация.

4.2. Регистрация при пребиваване повече от три месеца

При пребиваване по-дълго от три месеца в Австрия (и Германия) всеки гражданин на ЕС трябва да направи допълнителна регистрация, за която е необходимо да се представят доказателства за легална цел на пребиваването като нает, самонает, студент или пенсионер, както и достатъчни парични средства и здравна застраховка. При изпълнение на условията областната управа издава регистрационно удостоверение за пребиваване на гражданин на ЕС. Характерът на регистрационното удостоверение е декларативен, защото правото на пребиваване следва директно от Договора за ЕИО, но удостоверението има важна доказателствена стойност. За българи и румънци, които към 1.1.2007 имат адресна регистрация и разрешение за пребиваване, адресната регистрация важи като регистрационно удостоверение (образец и информация виж в статията от предния брой на списанието).

4.3. Заповед за екстрадиране и забрана за пребиваване

Влезли в сила преди 1.1.2007 заповеди за екстрадиране или забрани за пребиваване срещу българи и румънци в повечето случаи стават правно ирелевантни поради противоречие с правото на свободно придвижване на граждани от ЕС. Едно основно изключение е случаят на заплахата за обществения ред и сигурност. Вписвания за граждани на ЕС в Шенгенската информационна система (SIS) са забранени, така че съществуващите преди 1.1.2007 г. вписвания ще бъдат служебно заличени.

5. Данъчно-счетоводни и осигурителни аспекти

5.1. Данъчни аспекти в Австрия

Корпоративният данък за капиталовите търговски дружества е 25%, а дивидентите, изплатени на физически лица се облагат с данък при източника също в размер на 25%. Капиталовите търговски дружества дължат предплащане

на минимален корпоративен данък независимо от това дали формират печалба или загуба (1750 евро годишно при ООД). Интерес за трансграничния бизнес представлява груповото корпоративно облагане, което позволява загубите на дъщерните фирми в чужбина да се приспадат от корпоративната печалба на фирмата-майка в Австрия.

Доходите на физическите лица, включително на едноличните търговци, се облагат по прогресивна скала от 0% за доходи до 10.000 евро до 50% за доходи над 51.000 евро. Системата на еднократен годишен (патентен) данък за еднолични търговци не е позната. Печалбата на персоналните търговски дружества (квази-юридически лица) не се облага с корпоративен данък, а се разпределя директно на съдружниците физически лица като доход, върху който се дължи данък общ доход. При реинвестиране на печалба до 100.000 евро при едноличните търговци и персоналните търговски дружества има данъчни облекчения.

5.2. Счетоводни аспекти в Австрия

Едноличните търговци и персоналните дружества (СД, КД) имат право да водят просто счетоводство до надхвърляне на оборот от 400.000 евро в две последователни години. Печалбата се формира на базата на приходно-разходна сметка.

Капиталовите дружества (ООД, АД), както и приравненото на тях за счетоводни цели ООД & Со. КД, са задължени да водят двойно счетоводство. Годишното приключване изисква съставянето на годишен финансов отчет (баланс, приходно-разходна сметка, приложение). При надхвърляне на определени критерии годишният финансов отчет трябва да бъде заверен от одитор. Всички заверени или не годишни финансови отчети трябва да се представят във фирмения регистър.

5.3. Осигурителни аспекти в Австрия

Размерът на осигурителната вноска (здраве и пенсия) при самонаети (еднолични търговци и управляващи съдружници) е общо около 25%. Минималната осигурителна основа за 2006 е 1075 евро, а максималната 3750 евро. За първите две години на бизнеса има облекчения (около 150 евро минимална месечна вноска). При максимален годишен оборот от 22.000 евро и годишна печалба от максимално 4.000 евро едноличен търговец може да поиска освобождаване от социалното осигуряване.

При командироване на работници и самонети от България и Румъния за извършване на трансгранични услуги в ЕС при определени строги условия може да се запази българското или румънско осигуряване за срок от дванадесет месеца, с възможност за еднократно продължаване, ако съответният български или румънски Национален осигурителен институт издаде за командирования удостоверението Е 101 (Регламент ЕИО 1408/71). В противен случай или след изтичане на срока се прилага австрийското осигурително законодателство.

Mag. Dora Ivanova
Allgemein beeideter und gerichtlich
zertifizierter Dolmetscher
für die bulgarische und russische Sprache

Устни и писмени преводи

Margaretenstraße 21/1/4
A-1040 Wien
Tel.: +43 1 586 63 43
Fax: +43 1 586 22 69
Mobil: +43 676 421 39 10
E-mail: dora.ivanova@chello.at

КАК НАЙ-ДОБРЕ ДА УРЕДЯ ЖИЛИЩНОТО СИ ПОЛОЖЕНИЕ?

Пътят към собствен имот

Dраги читатели,

радваме се да Ви представим новата рубрика на финансова тематика. Нашата цел е да Ви предложим уникална информация по темите финансиране, инвестиране, пенсионно осигуряване, застраховане, данъци и недвижими имоти.

Рубриката ще се води от FinanceCoaching Pissareva – Schmid OEG. Дългогодишният ни опит ни етаблира като компетентни партньори за нашите клиенти.

Всяко издание ще съдържа актуални информации и съвети. Бихме били благодарни за Вашите въпроси, отзиви и предложения.

Собственото жилище е за мнозинството от хора дългожелана цел. Придобиването или строежът на недвижимата собственост е неизменно свързано с редица въпроси и поемане на съответните рискове. Експерти в областта препоръчват спазването на 7 Златни Правила при покупка на имот:

1. Установете какво точно можете да си позволите! Определете размера на наличните си средства; рисковете, които поемате; общите разходи по жилището; моделите за финансиране; разходното бреме на месец и пр.
2. Установете от какво точно се нуждаете! Най-важно е ясно определяне на целите.
3. Кое разположение задоволява Вашите минимални изисквания на достъпна цена?
4. Концентрирайте се върху един район! От съществено значение са инфраструктурата, близостта до транспортни артерии и качеството на района.
5. Снабдете се с всички предложения в избрания район и щателно проверете тяхното съдържание!
6. Направете Вашия избор! Поискайте копие от договора преди покупката, изяснете всички детайли, осигурете финансирането си.
7. Бъдете уверени, че познавате съдържанието на офертата и покупко-продажбения договор! Бъдете наясно какво точно получавате за парите си – обзавеждане, детайли и пр.

Най-често допусканите грешки са неизбежни, ако човек няма достатъчно информация за ситуацията на пазара, финансовите модели и стойността на имотите. Направете Вашия избор сами, но чуйте и нашето експертно мнение!

WIE KANN ICH MEINE WOHNSITUATION AM BESTEN REGELN?

Der Weg zum Eigentum

Liebe Leserinnen und Leser,

es freut uns sehr, Sie zur neuen Informationsrubrik über finanzielle Themen begrüßen zu dürfen. Ziel der Rubrik ist es, Sie mit Informationen zu versorgen und Ihnen Wissenswertes rund um Themen wie Finanz- und Vermögensplanung, Zukunftsvorsorge, Versicherungen, Steuern und Immobilienfinanzierung näher zu bringen.

Die neue Rubrik wird von FinanceCoaching Pissareva – Schmid OEG geführt. Aufgrund unserer langjährigen Tätigkeit in der Branche sind wir kompetente und zuverlässige Ansprechpartner unserer Kunden.

Jede Ausgabe wird relevante Neuerungen und wertvolle Tipps beinhalten. Wir sind für Ihre Fragen, Anregungen und Wünsche dankbar.

Das eigene Zuhause ist für viele ein langgehegtes Ziel. Doch Kauf oder Bau einer Eigentumswohnung ist stets mit zahlreichen Risiken und Fragen verbunden. Die Immobilien Experten empfehlen die 7 Goldenen Regeln für den Kauf von Eigentumswohnungen:

1. Stellen Sie fest, was Sie sich leisten können! Höhe des Eigenkapitals, mögliche Risiken, die Gesamtkosten der Wohnung, Art der Finanzierung, etc.
2. Stellen Sie fest, was Sie wirklich brauchen! Am wichtigsten ist die klare Zielvorstellung.
3. Welche Wohnlage erfüllen Ihre Mindestanforderungen zu erschwinglichen Preisen?
4. Konzentrieren Sie sich auf eine Lage! Wichtig sind Infrastruktur, Verkehrsanbindung und Lagequalität.
5. Holen Sie in „Ihrer“ Lage alle Angebote ein, prüfen Sie die Angebotsinhalte!
6. Treffen Sie Ihre engere Wahl! Kaufvertragskopie vorher beschaffen, Wünsche abklären, die Finanzierung sichern, Genehmigung der Grundverkehrskommission beantragen.
7. Kaufen Sie bewusst in voller Kenntnis von Angebots- und Kaufvertragsinhalt! Seien Sie bewusst was Sie für das Geld bekommen – Ausstattung, Sonderwünsche, etc.

Die häufigsten Fehler beim Kauf sind vorprogrammiert, wenn man nicht ausreichende Information über Marktsituation, Finanzierungsmodelle und Immobilienwerte hat. Treffen Sie die Auswahl selbst, aber lassen Sie sich kompetent und objektiv beraten!

ВИВА - ИНТЕГРАТИВЕН ДЕТСКИ ТЕАТЪР

Театър с участието на деца със слухово увреждане

VIVA - integratives Kindertheater

*Theater mit Teilnahme hörgeschädigter
Kindern*

П

контакт: viva2211@hotmail.com

редставата за езиковите възможности на хора с увреден слух все още се свързва с понятието „глухоням“, въпреки че през последните години се наблюдава значително подобрение на езиковата компетентност на тези хора, не на последно място и в следствие на прилагането на нови технологии.

Чрез Вива интегративен детски театър, в който говорят, пеят и танцуват деца с увреден слух, искаме да информираме обществеността за това развитие. Чрез него се цели да се помогне на хората без увреждания по-добре да разбират тези с увреден слух. Да се покаже, че когато децата с увреден слух получат нужната професионална подкрепа, могат да постигнат точно толкова много, колкото и нормално чуващите деца. Това става ясно, когато на сцената застанат деца с и без слухово увреждане, деца, чийто майчин език не е немският и въпреки това разлики в сценичното им представяне и езиково изразяване не се забелязват.

Този вид театър е уникален в цяла Европа. В него преподават единствено професионално обучени хора на изкуството (от България и Австрия) и терапевти. Маг. Силвия Генова (актриса и режисьорка), работеща повече от 10 години с такива деца, създава заедно с Антон Еггер (учител на деца с увреден слух и психотерапевт) една концепция, която взема под внимание от една страна театралните принципи, а от друга - изискванията към терапевтичната работа с деца с увреден слух.

Признаването на работата им става благодарение на подкрепата на спонсори като фирма МЕД-ЕЛ (произвеждаща слухови имплантати), Licht ins Dunkel или чрез държавни институции. ОРФ предава често по тази тема, също и хора на изкуството, като Харалд Серафин, подпомагат единствения по рода си проект.

Основите на успеха са седмичните репетиции, на които се работи върху ритъма, гласа, артикулацията, езика и театралния израз.

От години наред редовно се правят представления предпрепълнени зали в обществени театри (Бургтеатър / Казино, Музеумс Квартир, Рабенхоф). Играни са повече от 20 постановки, сред които приказки като „Lass mich im Himmel“ или „Blumenball“, също и музикалната постановка „zwischen 2 welten“. Всяко представление е съпроводено и с превод на езика на глухонемите.

D

Контакт: viva2211@hotmail.com

ie Meinung über die sprachliche Leistung hörgeschädigter Menschen wird noch immer mit „taubstumm“ assoziiert. Dabei haben sich die sprachlichen Fähigkeiten, vor allem hörgeschädigter Kinder, in den letzten Jahren, auch wegen neuer Techno-logien, stark verbessert.

Das wollen wir durch Sprechtheater mit solchen Kindern der Öffentlichkeit bekannt machen. Dadurch soll ein besseres Verständnis für Hörgeschädigte geschaffen werden, sollte aufgezeigt werden, dass diese Kinder mit professioneller Unterstützung genauso viel erreichen können, wie „normal Hörende“. Deutlich wird dies, wenn schwerhörige, hörende und Kinder nichtdeutscher Muttersprache gemeinsam auf der Bühne stehen und Unterschiede in der schauspielerischen Darstellung und im sprachlichen Ausdruck nicht mehr zu bemerken sind.

Diese Form des Theaters, in der nur professionell ausgebildete Künstler (aus Bulgarien und Österreich) und Therapeuten mit den Kindern üben, ist europaweit einmalig. Mag. Silvia Guenova (Schauspielerin / Regisseurin) arbeitet seit beinahe 10 Jahren mit diesen Kindern und gemeinsam mit Anton Egger (Schwerhörigenlehrer / Psychotherapeut) wurde ein Konzept entwickelt, das die Prinzipien des Theaters und die Erfordernisse therapeutischer Arbeit mit schwerhörigen Kindern, berücksichtigt. Die Anerkennung der Arbeit erfolgt durch die Unterstützung von Sponsoren wie der Firma MED-EL (erzeugt technische Hörhilfen), Licht ins Dunkel oder durch staatliche Behörden. Auch der ORF sendet immer wieder Berichte und Künstler wie Harald Serafin unterstützen dieses einmalige Projekt.

Wöchentliche Proben, in denen am Rhythmus, der Stimme, der Artikulation, der Sprache und dem schauspielerischen Ausdruck gearbeitet wird, sind Grundlage des Erfolges.

Seit Jahren finden regelmäßig Aufführungen in öffentlichen Theatern (Burgtheater / Kasino, MQ, Rabenhof) vor ausverkauftem Hause statt. Gespielt wurden mehr als 20 Stücke, u.a. Märchen wie „Lass mich im Himmel“ oder „Blumenball“ und das Tanztheaterstück „zwischen 2 welten“. Dabei wurde jede Vorstellung auch von einem Mitspieler für gehörlose Zuschauer gebärdet.

Българо-Австрийско дружество за културен обмен в Грац

Bulgarisch - Österreichischer Kulturverein in Graz

за контакт: kalinova@gmx.net

Kontakt: kalinova@gmx.net

През ноември 2006 в Грац е основано българо-австрийско дружество за културен обмен. По инициатива на г-жа Мариана Ердьоди-Калинова, една група от дейни българки се обедини, за да организира имигрантската общност в града. Първото събрание се проведе на 19.01.07.

Ще се радваме да работим за издигане на престижа на България тук в сърцето на провинция Щайермарк.

Дружеството, чиято дейност не цели придобиването на печалба, има за цел да съдейства за поддържането и развитието на езика и на културата на живеещите в Австрия българи, да допринесе за заздравяване на връзките между България и Австрия на културно и образователно ниво.

Работата ни се посвещава на:

- Поддържане на българските традиции и връзките с родината;
- Изкуство и култура;
- Музика;
- Международно разбирателство.

Специални поздравии на всички читатели на списанието!

Seit November 2006 wurde in Graz ein neuer Kulturverein der Exil- Bulgaren gegründet. Dank des Engagements von Frau DI Mariana Erdödy-Kalinova, arbeitet eine kleine Gruppe couragierter Frauen an der Organisation der bulgarischen Minderheit in Graz. Die erste Jahresversammlung findet am 19.01.2007 statt.

Wir freuen uns über die Möglichkeit das Prestige Bulgariens hier in der Steiermark zu heben und ein positives Bild des neuen EU-Landes zu zeigen.

Der Kulturverein, dessen Tätigkeit nicht gewinnorientiert ist, bezweckt:

- Entwicklung und Pflege bilateraler kultureller Beziehungen
- Förderung des Austausches junger Kulturschaffenden zwischen Einrichtungen und Institutionen in Graz und Bulgarien
- Schaffung einer Plattform zur Vernetzung kultureller Regionen durch ein vielfältiges Jahresprogramm aus den Bereichen Musik, Theater, Literatur, bildende Kunst, Fotografie, Kino und Architektur
- Präsentation der bulgarischen Kultur für die österreichischen Freunde Bulgariens.

Unsere herzlichen Grüße an die Leser und Leserinnen der Zeitschrift!

Georgi Gospodinov

„DJ“

Deutschsprachige Erstaufführung

След събранието, което се проведе на 19 януари, клубът ни откри своята дейност с посещение на театралната постановка „Дон Жуан“ - „DJ“ на Георги Господинов, представена на немски език. Премиерата на постановката беше на 23-ти февруари в Theater im Keller в Грац. Режисьор и преводач е Магдалена Димитрова, а сценографията е на Михаил Михайлов. Гост на представлението беше г-н Петранов от Културния Институт „Дом Витгенщайн“.

ИЗМИНАЛИ СЪБИТИЯ

МОЯТА ИСТОРИЯ – Де е България?

Текст: Снежана Йочева-Димитрова

През последните години историята разчупва традиционните схеми на историческото познание и започва да се появява в най-разнообразни интерпретативни модели. Такъв модел на историята, на личната история, бе представен на тазгодишния коледния панаир на книгата от авторитетното издателство “Колибри” във втората книга на журналистката Жанина Драгостинова – “Моята история – де е България?”. Ако в своята първата книга, която излезе през 2004 г., авторката търсеше “Твоята история”, то сега погледът ѝ е насочен към личната история на обикновения човек. Както е отбелязано още на първите страници в книгата, част от текстовете, посветени на Австрия, са написани по време на тримесечния престой на Драгостинова като специализант в Института за науките за човека във Виена.

Книгата бе представена от журналиста от БНТ Бойко Василев, който сподели следните мисли: “С Жанина се познавам от шест години почти. Всъщност как стана запознанството ни – аз прочетох една нейна безжалостна критика и си казах – “Ето, това е един истински умен човек - интелектуално безжалостен, който може да създаде от тази безжалостност наистина хубава журналистика, хубава литература.” Така и в книга си Жанина е успяла да направи от себе си обикновен човек с творческа цел, а не с маркетингова. Всички текстове в книгата се четат така, сякаш са измислени, а всъщност те са истински, преживяни. Характерен момент в тази книга е диалогичността ѝ със самата авторка. И като си я представих Жанина – опърничава, интелигентна, възпитана, деликатна, способна да концентрира цялата проклетия на текста, понеже не може да го вербализира в разговор, всъщност излиза на яве нейното четиво, което е идеалното средство против заспиване вечер. Тази книга трябва да бъде прочетена най-вече от онези хора, които продължават да не вярват, че животът е по-интересен от цирка и измислицата.”

Тази книга ще има своя живот и своето място в съвременната ни литература. Написана откровенно, съ-преживяното пространство от битието ни е разположено в една литературна тоналност без претенциозен патос. С ирония и премерен сарказъм авторката търси място на обикновения човек в серията от “моментни снимки” от най-новата ни история. В центъра на вниманието е историята във всичките ѝ аспекти – от политиката и злобата на деня, до личната история – твоята, моята, нейната история, разпъната между възрожденската патетика на Вазов и вицовите за американец, французина и българина, между цвърченето на пържени кюфтета и панаирите, между потъналата в безутешно самосъжаление или опияняващо танцуваща до забравя БЪЛГАРИЯ. Жанина Драгостинова запечатва образа на българина в един миг в своята нова книга, преди да станем европейци.

“Коледна експлозия” в Музеумс Квартира с пунш и Карандила

Текст: Раиса Андонова-Шурм

Като център на модерното изкуство и тази година Музеумс Квартира Виена предложи алтернатива на традиционния коледен пазар. На официалното откриване на зимната програма на 16.11. не само пунша затопли позамръзналите посетители. Наред с него сърцата сгряха и топлите ритми на оркестър Карандила. Близко два часа прословутите вече български роми от Сливен забавляваха зрителите с характерния перфектно синхронизиран оркестров брас звук. С неизменната си харизматичност за пореден път Ангел Тиченлиев, ръководителя на оркестъра, поведе музикантите към вулканична експлозия от звуци. Публиката от своя стана прикована от невероятни тромпетни джаз импровизации, се наелектризира от енергичността и бързината на балканските ритми и се впусна в танци.

Името на музикалната група “Karandila Gypsy Brass Orchestra” се наложи по време на участие в престижния фестивал Jazz Across The Border, проведен в Берлин през 1999 г. Групата има съвместни участия с Милчо Левиев и Горан Брегович. Името се популяризира във Виена след получени ангажименти за участия във Виенската Фолксопера.

За пръв път тази година велик богоявленски водосвет беше извършен до течаща вода!

След службата и Великия водосвет на 06.01.2007 г. в църквата „Св. Иван Рилски“ във Виена вярващите, хористите, църковните настоятели и храмовите свещеници от българската църква се отправиха към Шведенплац. В 13:00 часа под Шведенбрюке, съвместно с гръцкия митрополит, свещениците и вярващите от гръцката и румънската църкви, бе отслужен Велик Богоявленски водосвет.

Светият Кръст беше хвърлен и изваден от течащите води на Donaukanal.

Станислав Помукчиев

Пластично/Концептуално съвременно българско изкуство

На 16 януари в Kunstraum Palais Porcia бе открита изложбата Plastic/Conceptual zeitgenössische bulgarische Malerei, в която се представиха творбите на повече от 20 български художници. Поводът беше разширяването на Европейския Съюз. Откриването бе извършено от заместник-министъра на културата - арх. дипл. инж. Иван Токаджиев. Организатори на събитието бяха Министерството на Външните работи, Министерството на Културата, Посолството на Република България, културният институт „Дом Витгенщайн“ и Сдружението на българските творци. Изложбата ще бъде представена и в Инсбрук. За повече информация стр.31.

Урсула Пласник и българският ѝ колега Ивайло Калфин се срещнаха на 1 януари с губернатора и кмета на Русе

Текст: Валентина Караджова

Министърът на външните работи на Австрия Урсула Пласник, заедно с българския си колега Ивайло Калфин избраха Русе за първата си официална визита след влизането на страната ни в ЕС. На 1 януари те се срещнаха с областния управител Мария Димова и кмета на община Русе Божидар Йотов. Участниците в срещата бяха единодушни, че посещението в най-европейския град на България в първия ден от реалното членство на страната в ЕС е знаково. Русе е град, обединяващ европейската традиция с европейските перспективи, сподели австрийският посланик.

На срещата бяха обсъдени възможностите за сътрудничество на област Русе с провинция Горна Австрия, един от най-развитите региони в сферата на технологиите, образованието и заетостта. Беше договорено партньорство с град Линц - център на провинцията, както и с град Енс, пристанище, което има модерна инфраструктура и ефективно управление. В хода на разговора бяха изтъкнати заслугите на бившия съветник по културните въпроси в посолството на Австрия у нас - Лотар Яшке, изявен приятел на Русе, направил много за културния обмен между двете страни.

Като подарък австрийската гостенка получи пластика със знаковата скулптура на Русе, Статуята на свободата, както и почетна значка на града. Домакините пък получиха по диск със запис на традиционния новогодишен концерт в изпълнение на Виенската филхармония.

В рамките на визитата си в Русе Урсула Пласник посети Доходното здание, Австрийска библиотека и Дом Канети. Тя връчи дарение от 10 000 евро на библиотеката за закупуване на книги.

Един път студент, винаги студент

Текст: Ивелина Кованлашка

Ако някой си мисли, че група Сигнал се е загубила от сцената или вече е в залеза на творческите си изяви, просто трябва да дойде на концерта им по случай осми декември в Културен дом Витгенщайн, за да разбере колко жестоко се лъже и да се впусне в общата рок еуфория, организирана с много ентузиазъм, желание и енергия от някогашни български студенти.

Това, което е свързало тримата организатори-ентузиаста – инж. Ани Балканска, др. Веселин Младенов и маг. Марио Начев - е както силната им любов към българската рок музика, желанието да я поддържат жива и да заразят и други млади хора с нея, така и общата идея да организират нещо хубаво за празника, един незабравим концерт, който да достави удоволствие на всички.

Die Rock Gruppe Signal ist eine Legende der bulgarischen Rock Music, die aber noch nicht der Vergangenheit angehört. Die Gruppe erfreut sich immer auf viele Konzerte im Land, hat gerade ein neues Album herausgebracht und wird häufig von ihren treuen bulgarischen Fans im Ausland zu Konzerten eingeladen. So ihr letzter Auftritt in Wien anlässlich des bulgarischen Studentenfeiertages, der eigentlich ihr erstes Konzert in Wien war.

Signal wurde von den Musikern Jordan Karadzov, Christo Lambrev, Rumen Spasov und Georgi Kokalanov gegründet. Später kamen zu der Gruppe auch der junge Gitarrist Alexander Malinovski und der Schlagzeuger Vladimir Zahariev, an der Stelle von Kokalanov, der die Gruppe verlassen hat.

Български Православен
Параклис

”Св.Св. КИРИЛ и МЕТОДИЙ”
1040 Wien, Klagbaumgasse 4
Тел./Факс : 581 30 04(църковен)
mobil: 0699 1 95 85 481
www.orthodoxes-kloster.at

СЛУЖИ СЕ НА СТАРО И НОВОБЪЛГАРСКИ ЕЗИК
Програмата за месеците Февруари и Март

Дата:	Час:	
Ф. 1	8ч.	Св.Литургия .Св.мчк.Трифон
Ф. 2	8ч.	Св.Литургия. Сретение Господне
Ф. 3	18ч.	Вечерно богослужение
Ф. 4	10ч.	Св. Литургия
Ф. 9	8ч.	Св.Литургия. Св. Харалампий
Ф. 10	10ч.	ЗАДУШНИЦА
Ф. 11	10ч.	Св.Литургия. Месни заговезни
Ф. 17	18ч.	Вечерно богослужение
Ф. 18	10ч.	Св.Лит. Сирни заговезни. Вечерня с Взаимно опрощаване
		Начало на Великият пост
Ф. 19	18ч.	Вел. Повеч.с Канон на Св.Андрей Критски 1ч.
Ф. 20	18ч.	Вел. Повеч.с К-н на Св.Андрей Критски 2ч.
Ф. 21	18ч.	Преждеосв.Лит., Вел. Повеч.с К-н на Св.Андрей 3ч
Ф. 22	18ч.	Вел. Повеч.с К-н на Св.Андрей Критски 4част
Ф. 23	18ч.	Преждеосв.Лит., Малко повеч. с Богород. акатист 1ч.
Ф. 24	10ч.	Св.Литургия.Тодоровден
	18ч.	Вечерно Богослужение.
Ф. 25	10ч.	Св.Литургия.Нед. Православна.
Ф. 28	18ч.	Преждеосвещена Литургия.
М. 2	18ч.	Преждеосв.Лит., Малко повеч. с Богород. акатист 2ч.
М. 3	8ч.	Св.Литургия. Освобождение от турско робство.
	18ч.	Вечерно Богослужение.
М. 4	10ч.	Св.Литургия.Св.Григорий Палама.
М. 7	18ч.	Преждеосвещена Литургия.
М. 9	18ч.	Малко повечерие с Богородичен акатист 3ч.
М. 10	18ч.	Вечерно Богослужение.
М. 11	10ч.	Св.Литургия. Кръстопоклонна.
М. 14	18ч.	Преждеосвещена Литургия
М. 16	18ч.	Преждеосв.Лит., Малко повеч. с Богород. акатист 4ч.
М. 17	18ч.	Вечерно богослужение.
М. 18	18ч.	Св. Литургия. Преп. Иоан Лествичник.
М. 21	18ч.	Малко повеч. с целия канон на Св.Андрей Критски.
М. 23	18ч.	Малко повеч. с целия Богородичен канон и акатист.
М. 24	10ч.	Вечерно богослужение.
М. 25	18ч.	Св.Литургия. БЛАГОВЕЩЕНИЕ.(яде се риба)
М. 28	18ч.	Преждеосвещена Литургия.
М. 30	18ч.	Преждеосвещена Литургия.
М. 31	8ч.	Св.Литургия.Лазаровден.
	18ч.	Вечерно богослужение.

Български празници през февруари и март

Текст: Йожи Йосифов

След студената зима природата се събужда за нов живот, а с нея и всички добри и лоши сили. През февруари българинът почита добрите и се пази от лошите.

През този месец е и празникът за защита на добитъка от болести – Власовден в чест на св. Влас. Празнува се на 11 февруари.

Тодоровден в чест на св. Тодор, който се чества първата събота от Великденския пост. На този ден освен обичайното ядене и пиене българинът организира и надбягвания с коне.

Голям празник през февруари е също Трифон Зарезан (14 февруари). На този ден се зарязват лозите за богата реколта. Празнува се обикновено шумно от лозари и винари, но на Трифоновден се пие вино или ракия от всички българи.

На Сирни заговезни (Прошка) българите си искат прошка един на друг. Сирни заговезни се празнува винаги в неделя, седем седмици преди Великден и една седмица след Месни заговезни. Цялото семейство се събира и се връзва високо на конец бяла халва или яйце. В кръг се събират децата, дядото завърта конеца и всяко от тях се опитва да улови окаченото с уста. След като всички се наиграят, запалват конеца и гадаят за здраве, бъдеща реколта или предстояща женитба.

Мартеницата е преплетен бял и червен конец, символ на здраве и щастие. Носи я “Баба Марта” на 1 март. Всеки, бил той млад или стар, си закача мартеница и я носи докато види щъркел. Като види щъркел я сваля и да я закача на цъфнало дръвче за здраве и късмет.

Средногорски гювеч

Съставки:

1 кг. Телешко месо
300 гр. Гъби
2 – 3 глави лук
2 – 3 домати
3 – 4 пиперки
½ чаша ориз
1 – 2 моркова
½ чаша бяло вино
1 ч.л. червен пипер
¾ чаша олио
сол, пипер, магданоз

Приготвяне:

Нарязаното на едро телешкото се задушава в една част от мазнината. Месото се изважда и в същата мазнина се задушават ситно нарязаните лук и домати с червения пипер. Прибавя се месото и се залива с горещата вода и виното. Посолява се и се прибавят гъбите. След 10 минути се прибавят нарязаните пиперки. Към задушениите зеленчуци се сипва останалата мазнина, картофите и ориза. Готовият гювеч се сервира поръсен с магданоз и пипер.

Bulgarische Feiertage im Februar und März

Text: Ioji Iossifov
Übersetzung: Irina Hantschl

Nach dem kalten Winter erwacht die Natur zu neuem Leben und mit ihr auch die Guten und die Bösen Mächte. Im Februar verehren die Bulgaren die Guten Mächte und versuchen sich gegen die Bösen zu schützen.

In diesem Monat gibt es auch ein Fest zum Schutz des Viehs vor Krankheiten - der „Wlassovden“, der nach dem hl. Wlass am 11. Februar gefeiert wird.

Der „Todorovden“, nach dem hl. Todor, ist am ersten Samstag der Osterfastenzeit. An diesem Tag werden traditionelle Pferderennen mit bunt geschmückten Pferden veranstaltet.

Dann folgt „Trifon Zarezan“ nach dem hl. Trifon am 14. Februar.

An diesem Tag beginnt man mit dem Rebschnitt um den Ertrag des Weines zu steigern und hofft so auf eine reiche Ernte. Traditioneller Weise wurde der „Trifonovden“ von Weinbauern und Winzern gefeiert. Heute ist dies ein Fest für jedermann, das alle Bulgaren ausgiebig mit Wein und Schnaps zu feiern verstehen.

Am Tag vor Beginn der Fastenzeit (sirni Zagovesni) bitten sich die Bulgaren gegenseitig um Vergebung um reinen Gewissens in die Fastenzeit zu gehen. Sirni Zagovesni wird immer am Sonntag gefeiert, sieben Wochen vor Ostern und eine Woche nach „Messni zagovezni“. Die ganze Familie versammelt sich um den Esstisch. Man bindet an einem Faden ein Stück weißes Halva (eine Art Süßigkeit) oder ein Ei an und hängt es über den Esstisch auf. Die Kinder versuchen dann, ohne die Hilfe ihrer Hände, das Stück Halva im Mund zu nehmen. Nach diesem lustigen Spiel wird der Faden verbrannt und man versucht anhand des Fadens die Zukunft vorherzusagen.

Sehr beliebt ist der Brauch der „Martenitza“. Am ersten März schmückt man sich mit rotweißen geflochtenen Schnüren aus Wolle oder Seide, in den verschiedensten Ausführungen, als Armbänder, Quasten oder Broschen. Viele Leute glauben, wenn sie den ersten Storch sehen, ist der Zeitpunkt gekommen die Martenitza abzunehmen und an einem blühenden Obstbaum zu binden. Das soll dem Träger Glück und Gesundheit bringen.

Srednogorski Güwetsch

Zutaten:

1 kg Kalbfleisch
300 g Pilze
2 bis 3 Zwiebeln
2 bis 3 Tomaten
3 bis 4 Paprikaschoten
½ Tasse Reis
1 bis zwei Kartoffel
½ Tasse Weißwein
1 Teelöffel Paprika
¾ Tasse Sonnenblumenöl
Salz, Pfeffer, Petersilie

Zubereitung:

Das in große Stücke geschnittene Fleisch in einem Teil des Öls mit etwas Wasser anbraten und herausnehmen. Im selben Fett die kleingeschnittenen Zwiebeln und Tomaten mit dem Paprika dünsten. Das Fleisch zufügen, mit heißem Wasser und dem Wein übergießen und nach dem Aufkochen salzen. Die Pilze dazugeben, nach etwa 10 Minuten auch die in Streifen geschnittenen Paprikaschoten. Sobald das Gemüse gar ist, das übrige Fett, die in Scheiben geschnittenen Kartoffeln und den Reis zufügen. Den Güwetsch in eine Tonschüssel geben und pfeffern. Mit fein gehackter Petersilie bestreut auftragen.

Българска православна църква
„Св. Иван Рилски“
1040 Виена, Кюнплац 7
Тел. 89 47 249 или 0664 / 22 44 370
www.bok.at

E-mail: info@bulgarischekirche.at

Програмата за месеците Февруари и Март

Дата:	Час:	
Ф. 1		Св. Мъченик Трифон
Ф. 2	10-12ч.	Сретение Господне. Църквата е отворена
Ф. 4	10:15ч.	17-та неделя след нед. подир Въздвижение - на Блудния син. Злат. св. литургия. Енор. кафе
Ф. 9		Св. свещеномъченик Харалампий. Освещаването на донесения в църквата от вярващите мед ще бъде извършено след нед. служба на 11 февруари.
Ф. 10	11:30ч.	Задушница. Обща панихида
Ф. 11	10:15ч.	Неделя месопустна (Месни заговезни) Злат. св. литургия. Освещаване на донесения от вярващите мед. През всички дни на сиропустната седмица (от 12.02. до 18.02.2006г.) се разрешава риба, сирене, яйца и масло.
Ф. 13	18ч.	Час по вероучение - за деца
Ф. 14		Успение на св. Кирил Славянобългарски
Ф. 18	10:15ч.	Неделя Сиропустна – на Всеопрощението (Сирни заговезни). Злат. св. литургия. Енор. кафе.
Ф. 19	18ч.	Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски - 1ч.
Ф. 20	18ч.	Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски - 2ч.
Ф. 21	18ч.	Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски - 3ч.
Ф. 22	18ч.	Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски - 4ч.
Ф. 23	17ч.	Малко повечерие с Богородичен акатист - 1 статия
Ф. 24	10:15ч.	Тодоровден. Първо и второ намиране главата на св. Иоан Кръстител. Злат. св. литургия, св. причастие
Ф. 25	10:15ч.	Първа Неделя на Великия пост - Православна. Василиева св. литургия, св. причастие. Енор. кафе
	17ч.	Вечерня за всички православни в Сръбската православна църква (1020 Wien, Engerthstr. 158)
Ф. 27	18ч.	Час по вероучение - за деца.
М. 2	17ч.	Малко повечерие с Богородичен акатист - 2 статия.
М. 4	10:15ч.	Втора Неделя на Великия пост – св. Григорий Палама. Василиева св. литургия, св. причастие. Енор. кафе
М. 9	10:15ч.	Малко повечерие с Богородичен акатист - 3 статия
М. 11	10:15ч.	Трета Неделя на Великия пост – Кръстопоклонна. Василиева св. литургия, св. причастие. Енор. кафе.
М. 13	18ч.	Час по вероучение – за деца
М. 16	17ч.	Малко повечерие с Богородичен акатист - 4 статия.
М. 18	10:15ч.	Четвърта Неделя на Великия пост – Преп. Иоан Лествичник. Василиева св. лит., св. причастие, Енор. кафе
М. 21	18ч.	Малко повечерие с целия канон на св. Андрей Критски.
М. 23	17ч.	Малко повечерие с целия Богородичен канон и акатист.
М. 25	10:15ч.	Пета Неделя на Великия пост – Благовещение. Преп. Мария Египетска. Златоустова св. литургия, св. причастие. Разрешава се риба.
М. 27	18:00ч.	Час по вероучение – за деца.
М. 31		Лазаровден.

Възможност за изповед - всеки неделен ден след предварително уговорен час

Предстоящи култу

ДЕСЕТГОДИШНИЯТ ЮБИЛЕЙ НА ОПЕРНИЯ ФЕСТИВАЛ ST. MARGARETHEN - ОТНОВО С БЪЛГАРСКО УЧАСТИЕ

Текст и снимки: Драгомира Никова

Ведна от най-красивите области на Австрия -Бургенланд, известна с винарските си изби и примамливи, фамилни гостиници, се намира St.Margarethen. Бургенланд е известна, не само с ароматните си вина, а и със огромната каменоломна от римско време, която с течение на времето е превърната в открита сцена с над 4000 места изградила си имидж на един от най-проспериращите открити оперни фестивали в Европа – Festspiele St.Margarethen. По неповторим начин се съчетават естествената природна сцена с атрактивната сценография на оперните постановки, към което се прибавя и любопитният факт, че на това място се отчитат най-малко валежи през годината в Австрия. През 2004 година там е била поставена операта AIDA на Дж.Верди, а през 2005 се постави CARMEN на Жорж Бизе. Фестивалът се радва на блестящ успех и невероятен интерес от целият немскоговорящ свят. За австрийците той се е превърнал в символ за нов вид оперна естетика и стил, поради големият интерес и еуфория, билетите се продават с година напред. Подготовката за фестивала започва месеци преди това, и винаги е обект на внимание от Австрийските телевизионни медии ORF1 и ORF2.

Всеки път на премиерата на поставената опера присъства целият политически, културен и светски елит на Австрия, което привлича съвсем естествено все повече интересът към този фестивал и това място.

Постановките текат в продължение на 2 месеца, всяка вечер, като продължават след полунощ и завършват със впечатляващи фойерверки. В самата постановка освен оркестърът и оперните певци, взимат участие изумителен брой балетисти, акробати, каскадьори, дресьори на животни, което изгражда един невероятен шоу-спектакъл. Всичко се изменя според

естетиката на своето време, а нашето време изисква все повече от това.

След всичко казано до тук идва ред и ние – българите - да се почувстваме съпричастно горди с това събитие. Всяка година в оперният фестивал St.Margarethen взимат участие наши оперни таланти, някои от които са добре познати на българската публика: Тенорите Емил Иванов и Костадин Андреев, Баритонът Руси Ников, Басите Владимир Василев и Петър Далийски, Сопранът Йорданка Дерилова, Мецосопранът Надя Кръстева. Почитателите на този фестивал вече съвсем основателно свързват името на това “ Festspiele“ с красотата на българските гласове.

По случай десетгодишният Юбилей на фестивала St.Margarethen, през 2007 ще се постави операта Набуко от Дж.Верди, в която ще участват българските певци Николай Карнолски (бас) в ролята на „ Захария“, и Красимир Дерилов (бас) в ролята на „Главен свещеник“. Спектаклите на Набуко ще текат в периода 11 Юли – 26 Август 2007 година. Предварителната продажба на билетите надхвърля вече цифрата 100.000.

Info: http://www ofs.at/start_set.htm

IKADEM Orkestar (Bulgarien)
Bulgarian Kaval-Ethno-Fusion

Balkan Fever Klub präsentiert

Nedyalko Nedyalkov: Kaval, Gesang

Venelina Hadjieva: Gesang

Minko Lambov: Piano

Radi Dankov: Bass

Ventzislav Radev: Drums

Mit seiner Band IKADEM wird Nedyalko Nedyalkov noch einmal das österreichische Publikum bezaubern. Die Musik der Formation ist im Stil Ethno-Jazz, etwas hat sie auch mit den lateinamerikanischen und klassischen Formen der elektronischen Musik gemeinsam. Minko Lambov gilt nach Milcho Leviev und Antoni Donchev als der meist versprechende Pianist Bulgariens und hat sich schon ein internationales Renommee erspielt. Ventzislav Radev ist dem österreichischen Publikum als Mitglied des Martin Lubenov Orkestars sowie von Jazzta Prasta bekannt.

23.02.2007

Ost Klub
ab 21.00 h
Schwarzenbergplatz 10
1040 Wien
Eintritt €10.-

10.03.2007

Joe Zawinuls Birdland
Am Stadtpark 1, 1030 Wien
Eingang: Landstraßer Hauptstraße 2
20:00 Uhr

Bevor sich Theodosii Spassov ihrer annahm, war die Kaval – die bulgarische Hirtenflöte – ein rühriges Folkloreinstrument, nicht mehr und nicht weniger. Doch die Töne, die dieser schmale, etwas schüchterne Mann der kleinen Flöte entlockt, sprengen jeden Rahmen. Seine wilde Mischung aus Jazz und bulgarischer Volksmusik passt in keine Schublade – außer in die mit der Aufschrift „Spitzenklasse“. Denn Spassov gehört seit 10 Jahren zu den ganz Großen der internationalen Jazz-Szene, er heimste unter anderem den amerikanischen „Music Artist of the Year-Award“ ein oder den Preis der französischen Akademie der Künste. Theodosii Spassov spielt die achtflöchrige Hirtenflöte unorthodox, seine Technik entlieh er anderen Blasinstrumenten. Damit holt er ein enormes Klangspektrum aus dem Kaval, das von tiefen, oboenartigen Lagen bis zum Tirilieren einer Piccoloflöte reicht. Begleitet wird Spassov von Roumen Toskov, Klavier und Hristo Yotzov am Schlagzeug. Letzter-

рни събития

08-25.02.2007

IN WIEN GEDRUCKTE BULGARISCHE
BÜCHER 1845 - 1878

Di - So 10.00 - 18.00, Do 10.00 - 21.00
Josefplatz 1, 1010 Wien
Prunksaal der Österreichischen Nationalbibliothek
Führungen (€ 2,50) nach telefonischer Vereinbarung unter Tel. (+43 1) 534 10-464
Eintritt: € 5,-/ € 3,- (ermäßigt)
Tel.: (+43 1) 534 10-0

13.02.-13.03.2007

PLASTIC/CONCEPTUAL
ZEITGENÖSSISCHE BULGARISCHE
MALEREI

Ausstellung in der Kaiserlichen Hofburg zu
Innsbruck - Foyer (Eingang Hofgasse)
Rennweg 1, 6020 Innsbruck

15.02.2007

SENSATIONELLE ASCHÄOLOGISCHE
ENTDECKUNGEN IN DEN RHODOPEN IN
DEN LETZTEN JAHREN

“Zwischen Göttern und Menschen” - Film von
Nikolay Ovtcharov.
Nach dem Film Gespräch mit Prof. Nikolay
Ovtcharov, Archäologisches Institut, BAW
18:30 Uhr Parkgasse 18, 1030 Wien

Bulgarisches Kulturinstitut “Haus Wittgenstein”
Veranstalter: Bulgarisches Forschungsinstitut in
Österreich Verein „Freunde des Hauses Wittgenstein“ und Austrian Science and Research Liaison
Office - Sofia

Info und Anmeldung: Bulgarisches Forschungsinstitut in Österreich
Tel. 01/713 74 95 E-mail: bfio@utanet.at

01.03.2007

ТЪРЖЕСТВО В “ДОМ ВИТГЕНЩАЙН”

Тържество в Културния Институт „Дом Витгенщайн“ по случай 3-ти март - националният празник - 129 годишнина от Освобождението на България от турско робство
19:00 часа Parkgasse 18, 1030 Wien

02.03.2007

Българо-австрийско културно дружество Дунав в Линц организира ден на отворените врати и празник на България в Линц

22.03-27.04.2007

TAGE BULGARIENS IM CASINO BADEN

Casino Baden
Im Kurpark
Kaiser-Franz-Ring 1
2500 Baden

Theodosii Spassov Trio
special guest Andreij Prosorov

er bearbeitet vor allem die Tupan, eine seitenbewehrte, doppelt bespannte Basstrommel, das traditionelle bulgarische Rhythmusinstrument, das man mit dem Rohrstock schlägt. Auch er entlockt dieser an sich einfachen Trommel noch nie gehörte Töne – wie Spassov der Kaval – wobei vor allem die atemberaubende Rasanz, gepaart mit der absoluten Präzision des Spiels bestechen.

Die drei freestylen in jeder Hinsicht. Ihr Spiel schraubt sich von mystischen Tiefen, über exotische, kanonartige und fugale Strukturen, wie man sie aus der Barockmusik gewohnt ist, hinein in die allerderbste folkloristische Fröhlichkeit: dann stimmen sie einen Horo, einen traditionellen bulgarischen Hochzeitstanz, im fünf (oder der Teufel weiß wie viel) Viertel-Rhythmus an. Die wilde Jagd galoppiert weiter über polyrhythmische Elemente – bekannt aus der musikalischen Avantgarde – und kommt irgendwann beim Jazz an. Selbstverständlich beherrschen Spassov und seine Mannen auch dieses Metier perfekt. So perfekt, dass die angesehene Chicago Tribune sie mit den ganz Großen verglichen hat: „Like a jam session between Ian Anderson and Thelonious Monk“.

НОВО!!!

Вече ви предлагаме възможността да публикувате ваши кратки обяви от всякакво естество. Угътвания за попълване на формуляра и условията ще намерите в менюто **Кратки обяви** на интернет-страницата ни!

ОБЯВИ

ЗАВЕРЕНИ ПРЕВОДИ

Mag. Hristina Wolfsbauer
GERICHTSDOLMETSCH UND
ÜBERSETZERIN FÜR BULGARISCH
Heinestr. 24-28/3/29, 1020 Wien
Tel: 01/212 53 80, Mobil: 0676/4987360
Fax:01/219 78 04

Важни адреси

Посолство на Р. България
8 Schwindgasse, A-1040 Wien
Tel: (+43 1) 505 31 13
www.bulgaria.bg

Бълг. култ. институт
“Дом Витгенщайн”
Parkgasse 18, A-1030 Wien
телефон: +43 1/713 3164
www.haus-wittgenstein.at

Българо-австрийско училище за занимания в свободното време
“Св. Св. Кирил и Методий”
1040 Виена, Кюмплац 7/10
Tel: +43(0)699 818 440 88

Абонирай се сега!!!

Да, желая да се абонирам за списанието „Българите в Австрия“, което се разпространява безплатно или изпратете e-mail на адрес abo@bulgaren.org

NAME, FAMILIENNAME			
STRASSE			
NUMMER	STADT	STOCK	ETAGE
PLZ	STADT		
E-MAIL Adresse		TELEFON	
DATUM		UNTERSCHRIFT	

Ако не желаете да получавате списанието „Българите в Австрия“, за което вече сте абонирани, пратете ни съобщение на същият e-mail адрес abo@bulgaren.org

Bite
als
Postkarte
frankieren

Българите
в Австрия

BULGARISCHE ZEITSCHRIFT FÜR BULGARISCHE SPRACHE UND LEBEN IN ÖSTERREICH

Antwortkarte
Abo-Service
Lustkandlgasse
25-27/19
1090 Wien

Моля, изрежете!

ФОРУМ

Благодарим на всички читатели, които ни писаха или се обадиха, за да споделят своето мнение за първия брой.

Вашите похвали и критики са много важни за нас!

Ще се радваме и за в бъдеще да ни пишете! Разбира се, ако желаете, можете да публикувате писмата си във форума към интернет-страницата ни (www.bulgaren.org), за да имат всички интересуващи се достъп до тях.

Списанието е все още един проект, който не е стъпил здраво на краката си.

За да можем да се задържим и да привлечем качествени сътрудници, ни трябва вашата помощ.

Желаете ли финансово да ни подкрепите?

Нашата банкова сметка е:

Kulturverein - Bulgaren in Österreich, Erste Bank, PLZ 20111, Kontonr. 28714074000.

Die Zeitschrift ist immer noch ein Projekt, das auf einem Glasfundament steht.

Damit wir weiter existieren können und qualitative MitarbeiterInnen engagieren können, brauchen wir Ihre Hilfe.

Sie möchten uns finanziell unterstützen?

Unsere Bankverbindung lautet:

Kulturverein - Bulgaren in Österreich, Erste Bank, PLZ 20111, Kontonr. 28714074000.

Сумата не е важна, важно е желанието!

Jede Spende ist willkommen!